

ens

El nou santpolenc / nº 43 / desembre 04 / Revista trimestral

EUHT StPOL

EUHT StPOL

EUHTStPOL

El Gran Sol / L'hotel-escola de Sant Pol
Reportatge / Un hivern d'activitats!

Rusalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MOVIMENTS DE TERRES

TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9

08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)

Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

Ceràmiques

Marbres i granets

Banyeres i cabines hidromassatge

Mampares

Sanitaris

Griferies termoestàtiques

Accessoris bany

Mobles bany

Mobles cuina

Electrodomèstics

Xemeneies

Barbacoes

Elements decoratius d'exterior

Balustrades

Tot tipus de material per a la construcció

Materials de construcció i decoració

Amargant

Balay

TAU
CERAMICA

FRANKE

BOSCH

Pando

Teka

SYSTEM-POOL
HIDROMASSAJE

VENIS
CERAMICA DE ELITE

vives
AZULEJOS Y GRES

ZIRCONIO

PORCELANOSA
CERAMICA

Bañacrill

**Projectes de Cuines 3D
DEMANI
PRESSUPOST**

Amargant SANT POL DE MAR - Ctra. de Sant Cebrià, s/n

Tel. 93 760 01 12 Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h. Dissabtes matí obert

Amargant PINEDA DE MAR - Sant Joan, 42 (N-II) Tel. 93 767 14 16

Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h. Dissabte obert matí i tarda

BLOCK
COCINAS

AUXIMOBEL

sumari

ens / nº 43 / desembre 04

Seccions

Editorial 05 / bústia 07 / Opinió 09 / Entitats 12 / Esports 24 / Llibres 29 / Noves Tecnologies 30 / CEIP Sant Pau 32 / Salut 43 / Cuina 45 / Ràdio 46 / Política 48

Reportatges

El Gran Sol

Un reportatge sobre l'hotel-escola del Gran Sol i sobre la vida que fan els seus estudiants al nostre poble / 14

Un hivern d'activitats!

Aquest hivern podem gaudir d'una àmplia oferta de tallers i cursos de tota mena. Us els presentem i vosaltres n'escolliu el que més us agradi / 34

Edita / Ajuntament de Sant Pol de Mar / Redacció / Ester Roig, Daniel Solano / Fotografia / Pito Estol, Ester Sauleda Il·lustracions / Violeta Puchades / Maria Lluveras Disseny gràfic i maquetació / Daniel Solano

Publicitat / Tel. 93 760 45 47 (Dani) Web / www.santpol.org/ens Correu electrònic / ens@santpol.org Dipòsit legal / B-24263-93 Fotografia portada / Pito Estol

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades

RAMCON SA

C/ DOS DE MAIG, 66 - 68
TELÈFON 93 579 64 50
FAX 93 570 20 32
08100 MOLLET DEL VALLÈS (Barcelona)
e-mail: ramcon@ramcon.es
web: www.ramcon.es

- Neteja i manteniment d'edificis i locals
- Netejes generals
- Neteja de façanes i vidres
- Serveis d'alçada
- Netejes especials

EMPRESA GUARDONADA
PER LA CAMBRA DE COMERÇ, NAVEGACIÓ
I INDÚSTRIA DE BARCELONA
ANYS 1993 - 1995

Aleix Lluveras Fuster

Tel. 93 762 47 63
Fax 93 760 08 59

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CALEFACCIÓ · CLIMATITZACIÓ

MELCIOR CASTELLAR SOLER

C/. Verge de la Mercè, 24
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)
E-mail: mcastellar@castellarroca.com
Tel. 93 760 06 75 - Fax 93 760 45 14
OFICINA I CORREU: C/. Dr. Riera Vaquer, 23 baixos

EMPRESA INSTAL·LADORA AUTORIZADA
PEL DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

amanides,
embotits, patés,
coques calentes,
formatges, vins,
caves i fondue
de xocolata
...

Carrer de la Riera, 13 - Telèfon 93 760 23 73
08395 Sant Pol de Mar
www.restaurantlacasa.com

òptica st. pol

ÒPTICA-OPTOMETRISTA COL·LEGIADA NÚM. 13.497
plaça estació, 2 08395 sant pol de mar
tel 93 760 45 46 fax 93 760 45 46

GUCCIRAYBANVOGARTARMANIVOGUE
MOSCHINOADOLFODOMINGUEZVUARNET
OXYDOSILHOUETTETOUSAGATHARUIZ
LAPERLAVERSUSBENETTONGUESS

- Revisions oculars gratuïtes
- Tonometria (revisió del glaucoma) servei gratuït
- Adaptació de lents de contacte
- Taller de muntatge propi
- Òptica infantil

editorial

el nou santpolenc

Sant Pol i el turisme

Sant Pol ha estat sempre un poble amb força activitat del sector turístic, però a petita escala. El nostre poble no ha estat mai un gran centre receptor de turisme, potser per que no hi ha hagut molts hotels, potser per que no ens ha interessat. Potser ens interessa més un turisme més reduït, familiar i tranquil, que fugi de les aglomeracions d'altres poblacions veïnes. Un turisme de qualitat, que trobi un poble preparat amb un sector que li pugui oferir allotjament de qualitat, un bon servei, unes instal·lacions a l'alçada i bona gastronomia.

Turisme de qualitat. Fa un temps que anem sentint aquest terme als mitjans de comunicació, molt sovint acompanyat d'adjectius com sostenible o cultural. Però què vol dir exactament? El turisme de qualitat és aquell que s'interessa pels conjunts arquitectònics d'un indret? Aquell que busca un lloc

on poder estar-hi tranquil amb la família? Potser és aquell que cerca fugir de les massificacions i dels grans complexos hotelers? O potser només parlem de turisme rural? Segurament n'hi ha que simplement pensen que el turisme de qualitat és aquell en que els visitants deixen molts diners allà on van. O potser és una mica de tot això?

Per a nosaltres el turisme de qualitat ha de ser aquell que vulgui gaudir dels encants del nostre poble sense interferir-hi, sense alterar-lo ni interrompre'l. Que s'hi adapti gaudint amb nosaltres de les activitats, dels racons de Sant Pol, del poble. Volem, és clar, un turisme que ofereixi benefici a comerciants, restauradors i hotelers, però que permeti que en un futur, els nous comerciants, restauradors, hotelers i vilatans en puguin gaudir igualment, tal i com ho fem ara.

Multimarca Automoció
TALLERS TOBELLA, S.L.

Ctra. N-II, 5 · 08395 SANT POL DE MAR · Tel 93 760 04 17
 Fax 93 760 01 84

Sant Pol de Mar

c/ Tobella, 40 - 08395 St. Pol de Mar
 Tel. 93 760 22 02

CALELLA
CONFORT

MOBLES
 PER A
 INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Parkinsol) · 08370 CALELLA
 Tel. / Fax 93 769 22 31

PEIX I MARISC

TOMASA

Carrer Havana, 2
 Tel. 93 760 09 04
 SANT POL DE MAR

Peix fresc, diàriament d'Arenys

VIDRIERIA
SANT POL, S.L.

- *Alumini en general
- *Vidres i miralls
- *Mampares de bany
- *Sostres d'alumini i PVC
- *Portes i finestres de PVC

Plaça Anselm Clavé, 7
 Tel. i Fax 93 760 06 93
 08395 Sant Pol de Mar

FUSTERIA I EBENISTERIA

_____A
 _____N
 _____E
 _____M S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
 Mòbil 610 25 31 81 -Tel. Taller 93 760 02 21
 Tel. Particular. 93 769 18 17

Papereria
roger

c/ Jovara, 32 · Tel i Fax 93 766 20 41
 c/ Amadeu 1-7 Loc. 3 · Tel i Fax 93 766 17 73
 08370 CALELLA (Barcelona)

bústia

Lladre de flors

Any rera any, al carrer Tobella, quan arriba la temporada d'estiu, planto flors de tots colors a les jardineres per tal d'encisar la meua finestra i el meu carrer. Any rera any, però, hi ha qui, amb nocturnitat i traïdoria, roba per al seu jardí les flors que no són per a ell... ¡Quin desencís!...

Si sabés qui és, per tal d'evitar el disgust, li regalaria jo mateix les flors que necessita. I és per això que demano la col·laboració de tots: feu córrer la veu del meu oferiment. Així, encara que el lladre no sigui lector de El nou santpolenc, s'assabentarà de la tristor que provoca quan arranca una flor i, si té cor i consciència, potser s'ho pensarà dues vegades abans de tornar-hi...

Ignasi Serrahima
Barcelona

Moltes gràcies

Amb aquesta carta volem manifestar el nostre més sincer agraïment a tots els que, amb el seu patrocini o la seva col·laboració desinteressada, han fet possible que la II Fira del Mar de Sant Pol (Firamar 2004), així com el II Festival d'Havaneres de Sant Pol, celebrats a Sant Pol de Mar els dies 21 i 22 d'agost hagin estat un èxit sense precedents de públic i de participació.

Com que de ben segur la intenció de tots és consolidar encara més aquests esdeveniments, desitjaríem renovar la seva confiança, contribuint de nou en la seva realització en futures edicions; d'aquesta manera aquest original projecte tindrà la continuïtat que es mereix durant força temps.

Penya Xíndries
Sant Pol de Mar, agost de 2004

Salvem l'Amparo

Des del Pipa Club Sant Pol us volem fer saber que ens hem embrancat en un nou projecte: la proposta

Pipa Club Sant Pol
www.pipaclubsantpol.com

L'apartat de Bústia és obert a tothom que vulgui expressar les seves opinions, crítiques, comentaris o pensaments sobre qualsevol tema relacionat amb Sant Pol. Els escrits no poden sobrepassar les 20 línies a doble espai en lletra Times i grandària dotze. La revista es reserva el dret d'extractar-los o resumir-los. Podeu deixar-los al Punt d'Informació (Abat Deàs, 36) en un disquet etiquetat amb el nom de l'autor i telèfon (amb una còpia impresa), o també ens podeu enviar a través del correu electrònic a: ens@santpol.org.

"Salvem els llaguts". Els llaguts són embarcacions de banc fix, tradicionalment de vela llatina, que feien servir els pescadors de Sant Pol per a la seva pesca habitual. Aquests bots antigament havien ocupat la sorra de les platges de Sant Pol i d'altres viles marineres dotant els pobles de costa d'un skyline encantador que s'està perdent. Actualment en queden molt pocs amarrats a la platja, ja que els seus propietaris han deixat de fer-los servir (o bé perquè s'han anat jubilant, o bé perquè han professionalitzat la pesca mitjançant embarcacions més modernes que surten del port d'Arenys). Els pocs llaguts que queden es troben pràcticament abandonats, ja que els seus propietaris no volen invertir en reparacions per bots que ja no tornaran a salpar. Tanmateix, a nivell burocràtic, donar-los de baixa i destruir-los també és costós.

Una colla de Sant Pol han restaurat recentment "La Tortuga", un llagut de vela llatina, i des del Pipa Club volem sumar-nos a aquesta iniciativa posant a punt un altre llagut, "l'Amparo", aportant així el nostre granet de sorra per recuperar un dels símbols de Sant Pol. En aquests moments, "l'Amparo" està en mans del mestre d'aixa, i des de la nostra entitat tenim previst organitzar diverses activitats puntuals per poder destinar fons a aquesta empresa, amb l'esperança que altres entitats segueixin el mateix camí.

La primera de les accions que hem fet en aquest sentit és la de vendre números de loteria de Nadal. El benefici que ens donin aquestes vendes es destinarà íntegrament a finançar la restauració de "l'Amparo". Des d'aquestes quatre ratlles us animem a que col·laboreu en les nostres activitats. Ajuda'ns a salvar l'Amparo!

D'altra banda, us volem comunicar que el proper mes de gener estrenem una altra obra de teatre al Centre Cultural. Es tracta de la Dansa d'Agost, de Brian Friel. Com sempre, comptarem amb la direcció de la Cristina Genebat i per primera vegada amb la col·laboració de la Bibiana Puigdefàbregas en l'escenografia. No us ho perdeu!

CURACIÓ EMOCIONAL

- Ansietat · Depressi
- Fòbies · Estrès
- Dols i pèrdues

TERÀPIA FOCALITZADA EN LES EMOCIONS
NENS - ADOLESCENTS - ADULTS

institutself@iespana.es · 93 760 34 26 · Sant Pol de Mar

MIQUEL PÉREZ PALLEJÀ

Psicòleg Clínic o Psicoterapeuta
E.M.D.R Practitioner
Col·legiat nº 9801

mou-te

Centre de gimnàstica i Recuperació Funcional

C/ Ignasi Mas Morell, 15-17
08395 Sant Pol de Mar
Tel 93 760 12 97 / 610 823 862

Tonificació
Aeròbic
Steps
Ioga
Dansa
Balls d'envelat

Especialitat en:
CARNS A LA
BRASA I PIZZES

Diumenges nit i dilluns tancat

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

SANT PAU⁵

FERRETERIA

Pujada de Sant Pau, 5
Tel. 93 760 00 35
Fax 93 760 20 54

COSES DE CASA

Carrer Nou, 2
Tel/Fax 93 760 20 54

08395 Sant Pol de Mar

ISIDRO TORRAS, S. L.

FABRICA DE CEPILLOS INDUSTRIALES

CASA FUNDADA EN 1915

Carrasco i Formiguera, 12 - Plígono Can Llobet - Can Torras
Tels. (93) 711 84 11 - 711 81 00 - Fax (93) 712 27 98
08192 SANT QUIRZE DEL VALLES

Pintura

i

Decoració

Joan Vives Carreras

C/ Roger de Flor, 21 · 2on 1a - A
Tel. 93 760 23 56
Sant Pol de Mar

rosabel

Pujada St. Pau, 1
T. 937 601 446

08395 Sant Pol de Mar

Un cavaller cristià

□ Josep M. Ainaud de Lasarte
Historiador, advocat i polític

Aquest any celebrem el centenari de la naixença d'un autèntic cavaller cristià. No parlem de Sant Jordi. Parlem de Miquel Coll i Alentorn, polític i historiador català, que molts de nosaltres encara hem conegut. Nascut el 1904 i mort el 1990, després d'una dilatada vida al servei de Catalunya, des de la clandestinitat, que li costà la presó sota el franquisme, fins a arribar a la Presidència del Parlament de Catalunya. Un home bo, que estimava molt Sant Pol, i que aquí es trobava ben bé a casa seva. Val la pena recordar-lo avui, i sempre.

Vaig conèixer el senyor Coll -tots li dèiem, amb afecte i amb respecte, "senyor Coll"- els anys quaranta, en acabar la guerra. Ja era un símbol de fidelitat i tenacitat, sempre a punt per al servei de Catalunya. Jo vaig tenir la sort de tractar-lo en els tres aspectes de persona donada als altres: com a polític, com a historiador i com a mestre. Com a polític, voldria destacar la seva fidelitat al seu partit, Unió Democràtica de Catalunya, del qual fou una figura insubstituïble. Home de fidelitats, fou persona d'un sol partit i d'una sola esposa, la seva estimada Glòria d'Alemanya, una autèntica senyora, exemple de mare i d'esposa en tot moment. Jo el vaig tractar en la clandestinitat, en aquelles inoblidables reunions a casa de l'Anton Canyellas, quan refeia Unió Democràtica i la representava en els diversos àmbits unitaris, entre ells el Consell Nacional de Forces Democràtiques d'aquells temps difícils. El recordo en la gestació de la Societat Catalana d'Estudis Jurídics, Econòmics i Socials, un lloc de trobada de persones de diverses generacions i de molt diverses maneres de pensar, però totes coincidents en la defensa de la democràcia i dels drets del poble català. Amatent i generós amb els joves i amb els grans, només recordo haver-li donat un disgust: no haver-me fet militant d'Unió Democràtica. Però ho va comprendre i em distingí sempre amb unes atencions que mai no oblidaré. Estimava totes les terres catalanes, però tenia una predilecció per Sant Pol de Mar, on ens retrobàvem els estius i on escoltava la seva conversa, a casa seva, a la platja -era un gran nedador- i pels carrers i les places del poble. El recordo més tard, amb les nostres institucions ja recuperades, com un eficient conseller adjunt a la Presidència, sempre al costat del president Pujol, i el 1984 com a president del Parlament de Catalunya. El càrrec li valgué el tractament de "Molt Honorable", però cal dir que ja ho era pels seus propis mèrits.

Com a historiador, em cal remarcar la seva obra medievalista, que el va portar a ser elegit membre de

l'Institut d'Estudis Catalans i de l'Acadèmia de Bones Lletres, entre d'altres distincions. Es mantingué dins la línia rigorosa dels historiadors objectius, sense fàcils concessions a les modes marxistes, ben aviat esbandides. El vaig tractar aleshores promovent diverses obres seves,

com aquella deliciosa Llegenda de Guillem Ramon de Montcada o el popular Resum d'història dels Països Catalans, de Ferran Soldevila, que ell respectà sempre, i de la qual, el 1974, editàrem 60.000 exemplars, que s'exhauriren en tres mesos. El vaig retrobar, ja malalt, però incansable, a la comissió d'historiadors del Mil·lenari de Catalunya, on tingué una destacada actuació, com a polític i com a historiador.

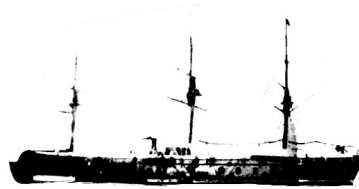
Miquel Coll i Alentorn (1904-1990)

Les converses del senyor Coll i Alentorn amb el meu germà Joan eren una meravellosa mostra de diàleg culte i erudit, i els que teníem l'oportunitat d'escoltar-los ens ho passàvem tant bé com ells mateixos. Perquè el senyor Coll era una persona que sabia compartir amb els altres tot el que sabia

-i que era molt- i que no ho guardava per a ell, sinó que ho donava amb alegria. Es multiplicava donant classes i conferències i cursos sobre història de Catalunya, amunt i avall de les terres catalanes, des de la Universitat fins al darrer poblet de Catalunya. El dia que es publiquin els seus itineraris es veurà clarament la seva generositat. Perquè el senyor Coll ho feia tot amb alegria i generosament. No esperava res a canvi del que donava, que era molt i molt. És cert que tingué recompenses que li feren il·lusió, com el Premi d'Honor de la Fundació Jaume I -que li dedicà una esplèndida Miscel·lània biogràfica-, la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona i la de la Generalitat, tan i tan merescuda. La seva vitalitat, la seva activitat, la seva presència, només la malaltia final pogué superar-les. Ell va acceptar la mort, a les envistes de Nadal, cristianament, com sempre havia viscut. Als qui el vam conèixer, que vol dir els qui el vam estimar, ens queda el record d'un amic i d'un mestre. I de tot un senyor, amb tot el que aquestes paraules signifiquen.

L'avi mariner

Text: Miquel Puig i Arnan
Fotos: Pito Estol

L'avi Quirze Puig i Campdesuñer, d'ofici pescador i patró de barca, forjat en la mar i les inclemències del temps, va néixer a Sant Pol de Mar l'any 1842. A l'edat de 22 anys, el dia 22 de febrer de 1864 es va incorporar al servei de marina i fou destinat a la Base Naval de Cartagena.

Després de la corresponent instrucció, el varen destinar com a tripulant i mariner de primera a la fragata *Numancia*, de propulsió a vapor i que va ser el primer vaixell de guerra cuirassat que va donar la volta al món. Aleshores tota una heroïtat. Per aquesta gesta el meu avi Quirze juntament amb la resta de la tripulació de la fragata van ser condecorats amb la medalla de bronze que duu gravada a l'anvers "*Océano Pacífico*" i la inscripció "*A los primeros que dieron la vuelta al mundo en buque blindado. 4 de Febrero de 1865. 20 de Septiembre de 1867.*"

La *Numancia* va participar amb altres naus de guerra destinades al Pacífic en les campanyes de Xile i de Perú de 1864 al 1867.

Vull explicar la batalla del Callao, el port per antonomàsia del Perú. Era el 2 de maig del 1866. La senyera de combat onejava al vent i la *Numancia* estava sota el comandament de l'almirall Casto Méndez Núñez, el qual exigia el respecte d'aquells súbdits espanyols que no volien continuar sent-ho.

Tot seguit formaren l'esquadra d'atac les fragates *Numancia*, *Resolución*, *Almansa*, *Berenguela*, *Blanca*, *Villa de Madrid* i la goleta *Vencedora*. El Callao estava defensat per 90 canons i els EUA, que en aquell temps eren el paladí de l'anticolonialisme, els havia equipat amb la millor artilleria de l'època. Serè i impertèrrit l'almirall Méndez Núñez va portar la nau fins avarar-la davant de les bateries peruanes i enardí els seus homes amb aquella famosa frase de "*La Reina, el país y yo preferimos más honra sin barcos que barcos sin honra*".

I començà el combat. Fou esfereïdor. Emmudien l'un darrere l'altre els fortins peruans a costa de moltes baixes per ambdós bàndols. Un dels projectils de gros calibre de les bateries peruanes va caure sobre la coberta del *Numancia*. Aleshores l'avi Quirze Puig Campdesuñer, mariner de primera, i el seu company Ciril Masriera Guday, de Canet de Mar, caporal de mar, varen agafar entre els dos el projectil i el varen llençar al mar i va explotar dintre l'aigua. I així, jugant-se la vida, van salvar la de la nau i la de la tripulació. Per aquesta heroïtat van ser condecorats amb una altra medalla de bronze de la Reina Isabel II - que guardem els hereus - amb la inscripció gravada "*Callao 2 de Mayo de 1866*". En la *Numancia* també hi havia embarcats uns altres mariners santpolencs que es van comportar com uns vertaders herois, Joan Riera Fontrodona i Josep Castellà.

Sant Pol va rebre els seus fills herois amb tot l'apreci i admiració. La premsa de Barcelona i de Madrid van destacar la gesta de *los bravos marinos de Sant Pol y el Maresma*.

Pels volts del 1950 es va celebrar a Malgrat una gran festa en homenatge al malgratenc Esteve Fradera, mariner d'una altra fragata, la *Resolución*. El català fou assassinat per uns peruans pels carrers del Callao. Vaig assistir en aquest homenatge acompanyat del meu amic Jaume Rodríguez Suriñac, en representació de la nostra família.

De resultes d'aquest homenatge a un mariner malgratenc, en Jaume Rodríguez va suggerir a l'Ajuntament de Sant Pol de posar un nom a un carrer de la vila als nostres herois mariners que n'eren mereixedors pels seus mèrits en aquella gesta. El consistori va acordar de posar aquest nom *Herois de la Fragata Numancia* al carrer paral·lel al torrent de l'Arrosser i en direcció al paratge de Golinons, a continuació de la plaça d'Anselm Clavé.

Ho he volgut rememorar en honor al meu avi i a d'altres herois companys mariners.

"Aleshores l'avi Quirze i el seu company varen agafar entre els dos el projectil i el varen llençar al mar i va explotar dintre l'aigua"

entitats

El Grup Llebeig

El grup Llebeig el formen unes 13 persones, amics i aficionats a la cultura, la ciència i al mar. La idea de formar un grup que organitzés actes culturals va sorgir durant la Fira Alternativa del 2003, quan alguns membres d'aquesta colla van col·laborar en el muntatge d'una gran xarxa al mig del parc. Aleshores els va saber greu no haver pogut muntar alguna cosa més per a l'ocasió. Mica en mica va anar prenent cos la idea de crear una nova entitat i poc després, quan la Penya Xindries els va engrescar a participar en la Firamar, no s'ho van pensar dos cops. El mar sempre ha estat molt present en aquesta colla, sobretot tenint en compte que el seu president, en Ramon Tarridas, és pescador. El grup Llebeig va muntar dins la fira diversos tallers: de nusos mariners, d'adobar xarxes, d'observació astronòmica... i ja van començar a planificar altres actes. La raó que els mou és la de fer coses per Sant Pol i des que es van constituir com a entitat ja han muntat tres exposicions al Centre Cultural, una de sifons, una altra de fotomuntatges i una tercera aquest novembre, de programes de mà i cartells de cinema. Per l'última edició de Firamar van organitzar moltes més activitats relacionades amb el mar, sobretot per als nens, però orientades des de la vessant científica i

ecològica, i de cara a l'any que ve ja estan pensant de renovar-ho amb noves activitats.

La intenció és anar muntant actes amb pocs diners però amb imaginació i moltes ganes. Això és possible gràcies a la col·laboració desinteressada de gent propera a l'entitat. Algunes de les exposicions, per exemple, són col·leccions particulars d'amics, però no estan pensades per treure'n un benefici sinó per donar-les a conèixer. A banda de seguir col·laborant amb la Firamar i continuar organitzant exposicions, el grup Llebeig encara té molts més plans de cara al futur, com recuperar les caminades cap a Hortsavinyà o muntar alguna activitat relacionada amb l'astronomia.

L'entitat està oberta a tothom, i tot aquell que hi vulgui col·laborar serà benvingut.

Fotos: Pito Estol

El PIJ (Punt d'Informació Juvenil) de Ca l'Arturo: Un nova imatge per a un servei renovat

Des de fa poc temps en la façana de l'Oficina d'Informació del carrer Abat Deàs és pot veure un logotip molt colorista en el que es llegeix *Ca l'Arturo, Punt d'Informació Juvenil*. Això pot crear una certa confusió ja que, com és ben sabut per tots els santpolencs, Ca l'Arturo és l'edifici que es troba al carrer Ignasi Mas Morell, i a més en la mateixa oficina també s'ofereixen altres serveis com el d'informació turística o el de punt d'informació del CIDEM.

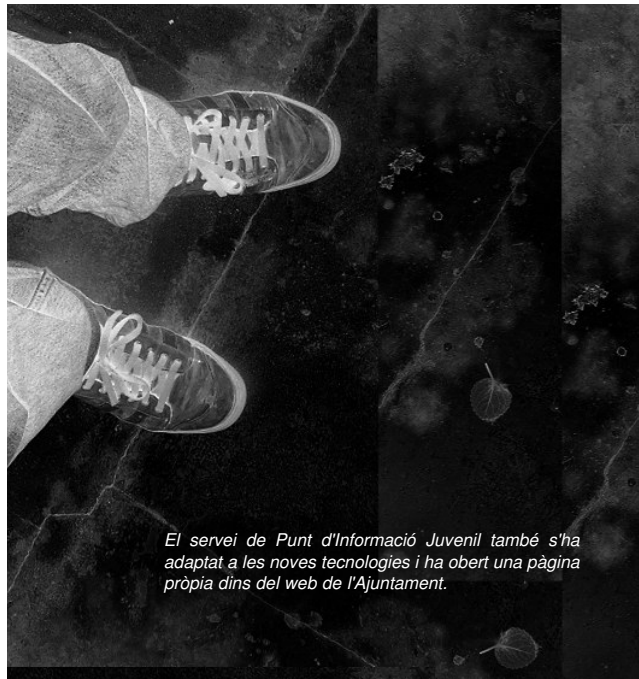
El motiu d'aquest fet és que l'edifici de Ca l'Arturo, que antigament acollia el servei de Punt d'Informació Juvenil, per diverses circumstàncies s'ha hagut d'ocupar temporalment per altres serveis com el de llar d'infants. Però, com que es té previst que el servei de Punt d'informació Juvenil torni al seu emplaçament inicial un cop l'edifici de Ca l'Arturo quedi lliure, des de la regidoria de Joventut s'ha optat per posar al servei el seu nom original tot i que ara no coincideixi amb el de l'oficina.

De fet, el nou logotip del Punt d'Informació Juvenil també fa referència a l'edifici de Ca l'Arturo. Els quadradets de color que formen la imatge representen les finestres de l'edifici de Ca l'Arturo i la diversitat de colors simbolitza la potencialitat que tenen els joves com a motor de futur. Com que des del Punt d'informació Juvenil de Ca l'Arturo es vol donar suport a la formació, les iniciatives i les empreses dels joves, fent la funció del nexa d'unió entre els joves del nostre municipi i l'administració i convertint-se en un lloc de trobada des d'on els joves puguin manifestar i trobar solució a les seves necessitats, els diferents quadres de color formen una sola figura que representa tant l'edifici de Ca l'Arturo com la unió de la diversitat.

Per diferenciar clarament aquest servei, que està específicament adreçat als

joves, de la resta dels serveis que s'ofereixen des de la mateixa oficina, a part del nou logotip s'ha creat un horari diferenciat que es pot consultar en un cartell que hi ha al costat de la porta de l'oficina. L'horari del Punt d'Informació Juvenil està adaptat al dels seus usuaris per això s'ofereix a les tardes que és quan els joves tenen temps lliure. De moment, el servei de Punt d'informació Juvenil s'ofereix els dimarts, dijous i divendres de les 17.00 a les 20.00h.

El servei de Punt d'Informació Juvenil també s'ha adaptat a les noves tecnologies i ha obert una pàgina pròpia dins del web de l'Ajuntament. En l'*Espai Jove*, què és el nom d'aquesta pàgina, es pot trobar un apartat de notícies, una *guia de serveis als joves* en la que se sintetitzen tots els serveis que actualment estan a la disposició dels joves i una adreça de correu electrònic per poder contactar amb el PIJ sense haver de desplaçar-se fins a l'oficina.

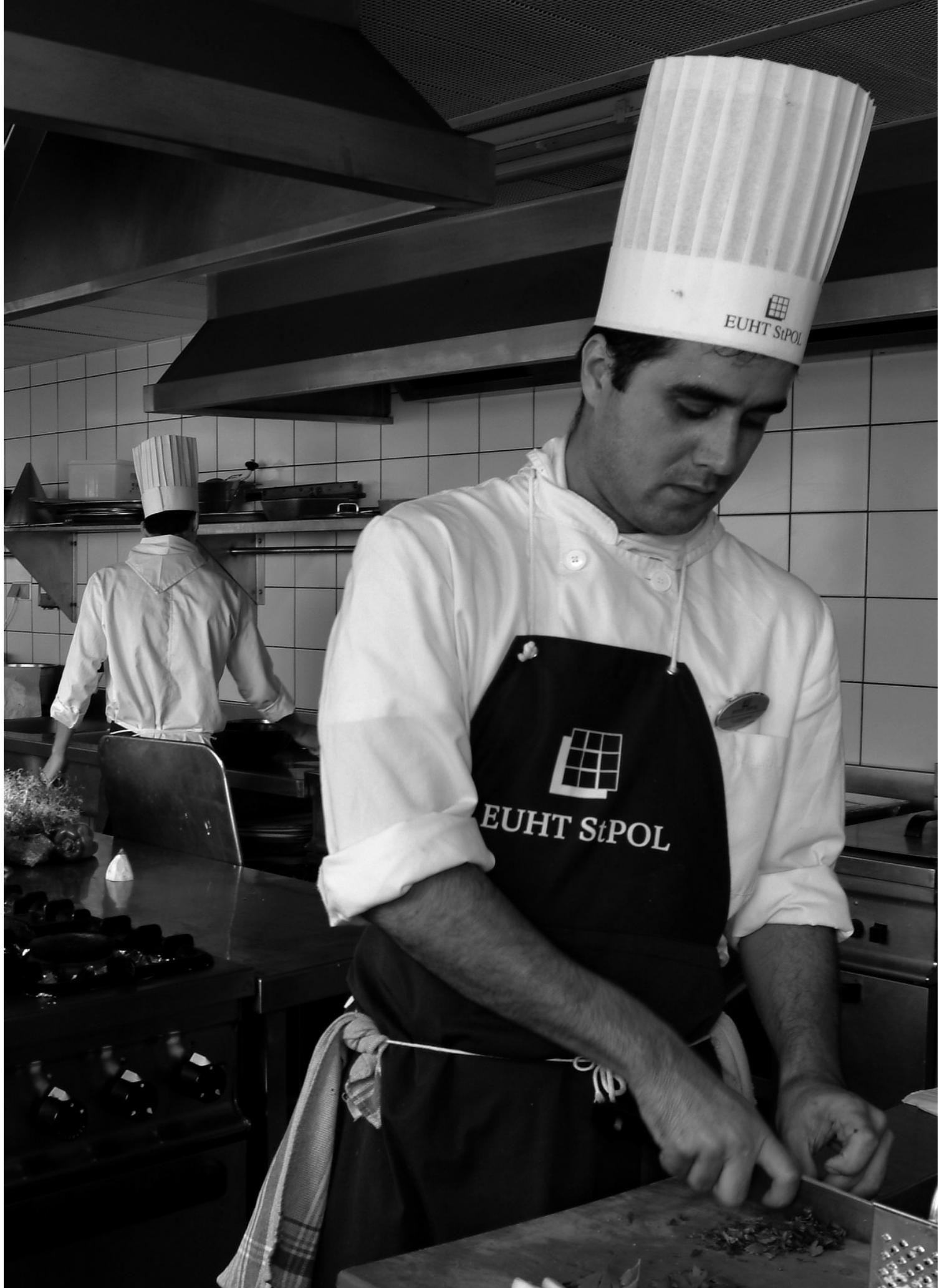
El Gran Sol

L'hotel-escola de Sant Pol de Mar

□ Text: Daniel Solano, Ester Roig
Fotografies: Pitu Estol, Ester Sauleda

Malgrat els seus més de trenta anys d'història, l'hotel-escola del Gran Sol segueix sent un desconegut per a bona part dels santpolencs. Veiem els seus estudiants pel poble i sabem que s'hi fan classes de cuina i hostaleria. Però, no tots coneixem l'abast internacional d'aquest centre universitari.

" Sant Pol és el poble més petit de tot l'estat espanyol que compta amb un campus universitari "

De qui fou la idea de combinar un hotel i una escola?

Era l'època en què el turisme iniciava el seu desenvolupament. Va ser una decisió pensada conjuntament pel senyor Joan Verdaguer, que era el propietari de l'Hotel Gran Sol i dinamitzador del turisme a Sant Pol, i en Ramon Serra, qui va venir com a director de l'hotel Gran Sol. Van adonar-se que hi havia una manca important de formació en el sector. En aquells moments només hi havia una o dues escoles de turisme a Barcelona. A la resta de Catalunya, res.

De quin any parlem?

El que actualment és l'Hotel Gran Sol, als anys 50 era una casa particular que s'acabaria transformant en el restaurant Gran Sol. I no va ser fins l'any 63 que es va constituir l'hotel. El 66 va passar a ser un centre d'estudis turístics, el primer hotel-escola de l'estat espanyol.

L'any 66 ja s'estudiava turisme?

Estem parlant dels inicis del turisme a Espanya i els programes d'estudis que hi havia aleshores eren molt diferents dels d'avui, ja universitaris. De fet, la idea era aprofitar la proximitat de Sant Pol a nuclis turístics com ara Calella, Lloret o la Costa Brava en general. Sant Pol tenia l'única escola de turisme des de Barcelona fins a França.

La situació de l'escola era estratègica.

Sí, però van treballar perquè aquest no fos l'únic atractiu del centre. Pel fet de tenir les instal·lacions d'un hotel teníem l'oportunitat de poder donar un aprenentatge pràctic als alumnes, sense oblidar mai el teòric de gestió. Vam ser els primers en oferir aquesta possibilitat a l'estat espanyol i uns pioners a Europa.

I també us vau adaptar als plans d'estudis més avançats.

És clar. Poc a poc, es van anar constituint noves branques de formació a l'escola, com ara la de

direcció hotelera. Vam ser els primers a l'estat en iniciar aquests estudis i avui ja n'hi ha tres més a l'estat, dos d'ells amb diners de l'administració, però cap amb l'homologació universitària que nosaltres tenim, doncs els altres sols imparteixen formació tècnica.

Heu format generacions de directius.

Imagina't. Des de l'any 66 que tenim estudiants que van passar per l'escola. Hi ha casos d'alumnes actuals que els seus pares ja varen estudiar amb nosaltres.

I s'impliquen els estudiants amb el poble?

Déu n'hi do! És que Sant Pol és molt especial. S'han donat casos extraordinaris. Recordo un estudiant de Galícia que, encara que ha treballat per tota

Foto: Ester Sauleda

“Ara estem amb la il·lusió de complementar la nostra oferta docent amb cursos d'estiu que podrien portar a Sant Pol prop d'un centenar d'estudiants més durant l'estiu. Però tenim problemes d'espai i sobretot d'allotjament (residència) per a estudiants durant aquest període”

Espanya encara té el seu apartament a Sant Pol on ve a descansar. O els casos d'estudiants que s'han casat amb santpolenques i a l'inrevés.

Quants estudiants té actualment l'hotel?

Aquest any, al voltant d'uns dos-cents. La meitat són catalans, un 25 % aproximadament de la resta de l'Estat i un altre 25 % de l'estranger, especialment de Llatinoamèrica, a causa de l'idioma.

Alguns venen de lluny.

Sí, ara tenim bastants llatinoamericans perquè allí s'està iniciant un *boom* important amb el turisme i en alguns països els seus governs volen que el turisme sigui la seva primera indústria, tal i com passa a Espanya. A més hi ha el tema de la llengua, que per a un estudiant és important. Però també tenim molts alumnes de la resta del món: europeus, africans, asiàtics, nord-americans...

I per què opten per l'escola de Sant Pol?

Perquè oferim uns programes d'estudis amb unes característiques i continguts que només poden trobar aquí. Pensa que oferim quatre branques d'especialització (turisme, direcció hotelera, restaurant, cuina) que combinen la teoria amb la pràctica i es poden estudiar a tres nivells (tècnic, carrera universitària i postgrau). Això requereix unes instal·lacions que pocs centres poden oferir. Amb aquests condicionaments, els graduats a EUHT St POL disposen d'unes possibilitats d'iniciar una carrera professional a nivell directiu que d'altres titulats no tenen.

Hi ha algun altre centre com l'EUHT Sant Pol a Europa?

Podem trobar algun hotel-escola, però només ofereixen instrucció tècnica. Al mateix temps, és fàcil trobar escoles de direcció hotelera de gran prestigi però que, en canvi, no poden oferir la instrucció pràctica degut a la falta d'instal·lacions apropiades.

L'hotel sempre està obert?

Sí. No tanquem mai. Ni l'hotel ni l'escola. Encara que l'escola faci vacances a l'estiu, sempre hi ha estudiants fent pràctiques i puntualment cursos d'estiu.

I com veus el futur de l'escola?

Com a centre de formació turística i hotelera, estem sempre pensant en oferir nous programes clarament diferenciats, i gairebé sempre pioners. Ara estem amb la il·lusió de complementar la nostra oferta docent amb cursos d'estiu que podrien portar a Sant Pol prop d'un centenar d'estudiants més durant l'estiu. Però tenim problemes d'espai i sobretot d'allotjament (residència) per a estudiants durant aquest període. La residència d'estiu se'ns ha quedat petita per allotjar tanta gent durant aquest període, doncs té una capacitat lliure de només de deu places. Tenim convenis amb universitats estrangeres que ens han demanat cursos d'estiu, però per ara no els podem oferir degut a aquest problema.

Per solucionar-ho, tenim un projecte d'ampliació de la residència d'estudiants que ja s'ha presentat, però

per ara tot són problemes per part de l'administració local. L'EUHT Sant Pol, com tot centre de formació de prestigi nacional i internacional, necessita créixer per adaptar-se als nous temps, en cas contrari les alternatives són dues: desaparèixer o traslladar-se a un altre localitat. Tal i com passa a molts centres universitaris de tot el país, alguns ajuntaments de la zona i de tot el país (com Saragossa, Sant Feliu de Guíxols, Alcalá de Henares, antigament Calella, etc...), per tal de guanyar prestigi, ofereixen facilitats a les seves poblacions per tal de tenir un campus universitari. El nostre

Foto: Ester Sauleda

cas no és cap excepció: aquest mateix any ens han ofert la possibilitat d'establir el centre a una població de la zona on se'ns facilitarien les coses per tal d'assolir aquestes noves necessitats, però esperem que mai haurem d'arribar a aquest extrem, doncs per a nosaltres és un plaer estar a Sant Pol on vam néixer i on esperem seguir creixent a nivell institucional. No crec que tancar o marxar fos bo ni per a nosaltres ni per al poble. Aquí se'ns coneix com l'escola del Gran Sol, però arreu de l'estat i a nivell internacional se'ns coneix com l'Escola de Sant Pol, doncs el nostre nom és el d'Escola Universitària d'Hostaleria i Turisme de Sant Pol de Mar. Es dóna la curiositat que Sant Pol és el poble més petit de tot l'estat que compta amb un campus universitari, i sembla que hi ha gent que encara no entén la importància d'aquest fet.

Per altra banda, amb el Grup Serhs al qual estem vinculats, estem col·laborant en la construcció d'un gran hotel al Brasil amb 500 habitacions. L'escola és l'encarregada de desenvolupar un curs de postgrau juntament amb la Universitat Potiguar de Rio Grande do Norte, destinat a formar caps interdepartamentals i comandaments intermedis. És el primer cop que la marca de l'escola de Sant Pol surt del país per crear un postgrau.

Molts països estan millorant molt la seva oferta turística.

Sí. A països americans com el Brasil o europeus com Bulgària o Croàcia actualment està passant el que aquí va passar als anys 60. Les despeses són baratíssimes i la llei del país possibilita construir hotels a primera línia de mar, cosa que aquí ja no és permès fer. El nostre país, als anys 50, permetia als operadors turístics fer el que volien, i no va ser fins que la societat va començar a tenir una economia benestant que es van començar a tenir en compte aspectes com ara l'ecologia.

Van ser els inicis del turisme.

Sí. La història del turisme a Catalunya va seguir un camí que coneixem bé. Antigament, quan es dividia una herència, el germà gran es quedava la terra bona pel conreu agrícola, que era la situada a l'interior, i el germà petit es quedava la costanera. Amb la irrupció del turisme als anys 60, les terres costaneres van començar a revaloritzar-se. Els operadors turístics alemanys i anglesos van començar a arribar i van proposar als propietaris dels terrenys costaners un pacte: Els *tour-operadors*

“Sant Pol mai va interessar als operadors turístics dels anys 60 perquè és un poble amb un terme municipal molt gran però amb un relleu molt difícil i abrupte. Més aviat cercaven pobles amb grans platges per poder acomodar-hi milers de turistes”

es comprometien a edificar un hotel al terreny i a ensenyar els propietaris a dur-lo. A més, també es comprometien a omplir-lo de turistes. A canvi, al cap d'uns anys, amb els beneficis aconseguits, el propietari hauria de pagar la construcció de l'hotel. Així és com els propietaris de terrenys costaners van passar de pagesos a empresaris del turisme.

I van arribar turistes a cabassos.

En aquells anys, no feia gaire falta ni promoció ni formació, perquè els turistes venien en massa atrets pel clima, pel bon menjar i els preus baixos. A més, en una època en que els viatges en avió o vaixell eren molt cars. Catalunya oferia la possibilitat de poder arribar-hi per carretera.

Ara, en canvi, els preus s'han anivellat.

Sí. Ara la gent es queixa que el turisme actual és de menys qualitat. Potser és així, però jo el que veig és que als anys 60, un turista de classe mitja-baixa venia a Catalunya i, gràcies al canvi de moneda i a la diferència dels costos de la vida dels dos països, aquí semblava de classe alta. Avui ja no hi ha tanta diferència entre el nostre nivell de vida i el seu i, per tant, tot ho troben car i es gasten menys diners, o decideixen marxar a països més barats.

Però de vegades no només es diu pel fet que es gastin menys diners, sinó per la seva actitud.

Potser la gent abans era més educada que no pas avui en dia, encara que hi ha operadors i destinacions turístiques que venen un producte dirigit al jovent relacionat amb sol i cervesa. El mateix passa amb la destinació de Cancún a Mèxic, que reclamen als estudiants i la classe mitjana i baixa dels EEUU.

Per què Sant Pol s'ha pogut mantenir al marge de tot aquest boom turístic?

Alguna vegada s'ha dit que Sant Pol és el Cadaqués del Maresme, i jo hi estic d'acord. S'ha conservat com un petit paradís entre el fragment de litoral que

va de Barcelona a la Costa Brava. Tenim un poble pintoresc i una platja preciosa que hem de lluitar perquè segueixi així.

I com ha estat possible?

Perquè mai va interessar als operadors turístics. Sant Pol és un poble amb un terme municipal molt gran però amb un relleu molt difícil, molt abrupte. A més, té unes platges boniques però petites. Als anys 60 els operadors cercaven platges grans per acomodar a milers de turistes.

Encara sort. I, en canvi, Calella és plana i amb platges enormes.

Exacte, i Pineda, i Santa Susanna, i Malgrat. D'altra banda, en el cas de Calella, cal afegir-hi la presència de personalitats singularíssimes que van esdevenir autèntics precursors del turisme a tot l'estat.

Avui, el turisme de masses ja no és ben vist.

Sí, però cal no oblidar que durant quaranta anys ha donat i segueix donant molta riquesa al país. Jo crec que el que està passant és normal. Tot sector passa per diferents cicles i ara li toca al nostre. Cal apostar per models nous de turisme que complementin el de masses i que el vagin substituint poc a poc, si és que realment les tendències canvien.

Antigament, la indústria predominant a la zona era la tèxtil, i molts empresaris tèxtils van acabar invertint en hotels quan van veure que el seu sector iniciava una lenta decadència. De totes maneres, no cal oblidar que el turisme segueix sent el primer sector econòmic del país des de fa molts anys.

Els estudis situen l'estat espanyol com el segon més turístic del món.

I potser no sempre el turisme serà el primer sector de l'estat, però encara durant molts anys serà important. En resum, el que jo crec és que algunes ofertes del sector són de primer nivell, però d'altres s'hauran de reinventar i reposicionar en el mercat si el que volen és seguir vivint d'aquest sector.

Foto: Ester Sauleda

Foto: Pito Estol

Els estudiants del Gran Sol:

Futurs professionals de l'hostaleria

Futurs cuiners, cambrers, recepcionistes i, per què no, directors hotelers. A això aspiren els estudiants de l'escola d'hostaleria de Sant Pol. Però el trajecte no és gens senzill. "El primer any hi ha moltes baixes", ens comenten, "és una carrera molt dura i si no t'agrada molt no ho aguantes". A l'escola de Sant Pol hi ha gent de tot arreu, de Catalunya, de la resta de l'Estat, d'Europa i Amèrica Llatina. La majoria han deixat familiars, amics i tota la seva vida passada per aconseguir el seu objectiu de ser un bon professional en el món de l'hostaleria. "Ho has de tenir molt clar i t'ha d'agradar molt, perquè és molt al que renunciés".

Per què l'escola de Sant Pol? Ens expliquen que molts van triar-la enlluernats per la foto que surt a la pàgina d'internet, que mostra unes vistes esplèndides de l'escola, l'ermita de Sant Pau i el mar de fons. "Gairebé tothom ha trobat informació de l'escola a través d'internet", diuen. El clima també hi té molt a veure; en Carlos, que és de Canàries, ho va tenir clar, "estic acostumat al bon temps i a tenir el mar a prop, em va semblar que a Sant Pol hi

estaria bé". Però una vegada aquí tots han vist que han de treballar de valent "molts dies, si et toquen pràctiques de pastisseria, hem de començar classes a dos quarts de vuit del matí, després tot el matí a la cuina, al restaurant, a recepció o en qualsevol altre servei, i a la tarda les classes teòriques. I això quan no et toquen pràctiques a la nit!". Totes aquestes pràctiques són rotatives, avui et toca una cosa, demà una altra, de manera que tots fan de tot. Un

cap de setmana al mes també els toca treballar. De fet, aquests horaris són els que hauran de continuar fent després, en el món laboral. No és un horari gaire compatible amb una parella que no es dediqui al mateix sector, però asseguren que les seves respectives parelles ho entenen. "Al començament és difícil però després t'hi acostumes", diu en Vladimir. "Saben que és el que ens agrada fer i ho entenen", afegeix l'Eva.

Però cap d'ells no es queixa d'haver de treballar de valent. "Sortim molt ben preparats", assegura en Carlos, "és necessari si vols trobar una bona feina". No creuen que hi hagi crisi al sector, "la gent no troba bons cambrers perquè els volen pagar una misèria. Ara hi ha moltes escoles i molts estudiants d'hostaleria, és gent molt ben preparada". Els seus estudis són molt complets, els permeten tant ser cambrers, com cuiners o directors d'hotel, però no els importa haver de començar per baix de tot. "Per ser un bon director has de conèixer totes les feines del sector, primer has d'haver après a rentar plats i a parar taules si després has de manar que ho facin

bé". Potser la classe que més curiositat desperta en els profans és la de tast de vins. "La fem a primera hora del matí", diu en Carlos, "és una classe molt interessant, no només aprenem a distingir un bon vi, sinó també com influeix l'entorn en la teva percepció del sabor. Per exemple, depèn de si tens la llum d'un color o d'un altre trobes que el vi té un gust diferent".

Aquest any, l'Eva, en Carlos i en Vladimir acaben els seus estudis a l'escola de Sant Pol. Tots tres estan en el tercer any, quan han d'entregar el projecte de final de carrera i la seva tesi. A l'abril faran el sopar de graduació pels pares. "És una festa molt maca, nosaltres ho hem de fer tot, des de decidir el menú i anar a comprar els ingredients fins a servir-lo", comenten. Com a plans de futur tots tenen ganes de marxar un temps a fora. En Carlos vol treballar una temporada a Alemanya, per practicar un dels idiomes que més parlen els turistes que viatgen a les Canàries. "Primer em vull preparar bé, seguir aprenent per ser millor professional". De moment s'inclina per la feina de cambrer, perquè no és tan pesada com la cuina. "La cuina m'agrada més com a

“Els estudiants no només viuen a l'escola... La majoria són de lluny i no tenen gaires oportunitats per viatjar a casa seva. Així, durant els tres anys que dura la carrera, la seva casa és Sant Pol”

Foto: Pito Estol

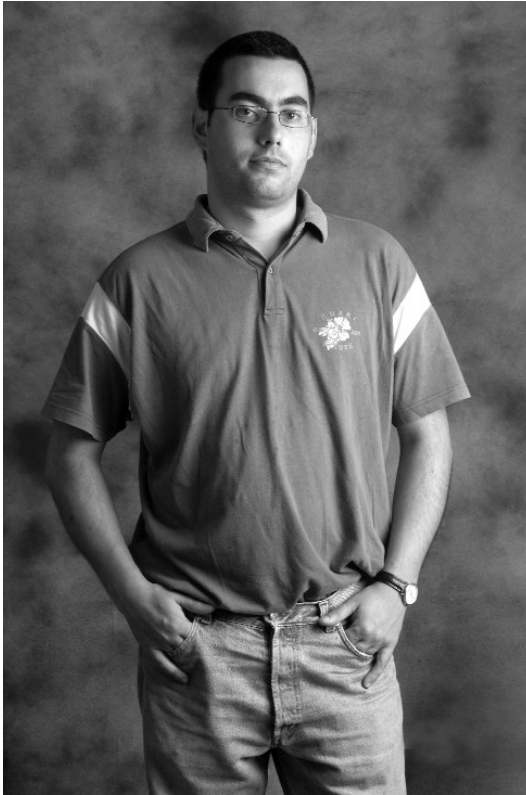

Foto: Pito Estol

“Tots ells coincideixen però, que el que busquen és entrar a treballar en una cadena hotelera, ja que és l’única manera de poder ascendir en el teu lloc de treball.”

hobby”, diu. A l’Eva, que és de Pineda de Mar, també li agradaria marxar, però, igual que en Vladimir, no es vol decidir fins que acabi les pràctiques. “Aquest any ja acabem, però ens queden les pràctiques a l’estiu. Pot ser que allà et diguin de quedar-te i aleshores depèn, si veus que aprens i t’agrada la feina potser t’hi quedes”. L’Eva ha viscut des de petita en aquest món, ja que la seva família es dedica a l’hostaleria, però de moment no pensa en incorporar-se al negoci familiar i es vol continuar preparant. En Vladimir és veneçolà i també ha viscut als Estats Units. Tot i que li agrada Catalunya, voldria marxar cap a un altre indret, segurament per Europa; però si li surt alguna cosa a Barcelona tampoc li importaria quedar-se. Tots ells coincideixen que el que busquen és entrar a treballar en una cadena hotelera, ja que és l’única manera de poder ascendir en el teu lloc de treball. No aspiren a treballar en els restaurants de més renom perquè sovint no es paga bé als treballadors, encara que entenen que també és currículum.

Quan acabin aquest curs hauran de deixar l’escola, i també Sant Pol, un poble que per a molts ha estat casa seva durant tots aquests anys. La majoria d’estudiants són de lluny, alguns de l’altre costat de l’Atlàntic, i no tenen gaires oportunitats per viatjar al seu país. Així, durant els tres anys que dura la carrera, la seva casa és Sant Pol. “A l’hotel tenim habitacions per dormir però només t’hi estàs al començament. De seguida que pots tothom es busca un pis de lloguer al poble”, diuen. “A l’escola ja t’hi passes moltes hores, quan acabes les classes vols desconnectar”. Sant Pol a l’hivern està ple de pisos ocupats per estudiants, donen vida al poble, sovint els veiem comprant a algun comerç, fotocopiant-se apunts, fent una cervesa... Tots fan molta vida aquí i els sabrà greu anar-se’n. “A mi m’agrada molt Sant Pol”, diu en Vladimir, “la seva tranquil·litat. Hi estic molt bé”. Per la seva feina té clar que aviat marxarà del poble, “però si pogués m’hi compraria una casa, per poder tornar de tant en tant a passar les vacances”.

esports

L'Amazona Melissa

Text: Ester Roig
Fotografies: Pitu Estol

S'aixeca de matí, després a l'escola tot el dia i quan plega, classes d'hípica durant dues hores més... i també munta el cap de setmana. Són moltes les activitats que porten els nens avui en dia, sobretot si practiquen algun esport, però a més a més la Melissa té síndrome de Down.

La Meli ja té disset anys i d'aquí a poc acabarà les seves classes en un col·legi especial. Després hi ha els tallers ocupacionals però no donen moltes opcions de prosperar a la vida. Si a qualsevol pare ja li preocupa què faran els seus fills el dia de demà, els pares de la Melissa també es volien assegurar de donar-li la millor formació perquè tingués les màximes possibilitats de sortir-se'n. I van optar per l'hípica. És un esport molt aconsellat per a nens que tenen algun tipus de problema,

perquè la relació amb l'animal és molt beneficiosa per a ells. I a més a més va resultar ser una bona amazona. Així, el poder competir i guanyar algun campionat és un altre al·licient per a ella, un estímul de superació personal i una manera de sentir-se millor amb ella mateixa.

La Melissa va començar a muntar fa uns dos anys i mig i segons la Marta, la seva entrenadora, la seva evolució és fantàstica, molt més ràpida que la d'altres nens que no tenen problemes. Però aquesta

“La Melissa va quedar tercera en la seva categoria al Campionat d’Espanya d’Equitació per a Discapacitats Intel·lectuals que es va celebrar el passat mes d’abril a Oviedo. Competeix en doma clàssica, on hi ha diferents nivells d’habilitats esportives”

evolució l’ha viscut tant ella com el seu cavall. Fa dos anys no pensaven que es pogués aconseguir que el cavall millorés tant. I això és perquè tenen una compenetració total. La Meli i en Torrente formen un equip i entre ells hi ha una relació molt especial. Això és bàsic en aquest esport. La llàstima és que en Torrente és un cavall d’iniciació. La Melissa està fent molts avenços i el cavall arribarà un moment que no la seguirà, perquè no és adequat per competir. “Sap greu perquè amb en Torrente s’entenen molt bé”, comenta la Marta.

Aquest esport l’ajuda a superar-se cada dia, també a adquirir una disciplina. “Mica en mica li faig fer més coses”, diu l’entrenadora, “abans era incapaç de tornar sola cap a l’estable, desmuntar, ara ja ho fa ella, també m’ajuda a preparar el cavall.” Però darrera els avenços de la Meli hi ha molta feina i un treball molt sacrificat. Cada dia munta dues hores, inclosos dissabtes i diumenges. “A vegades es distreu o té ganes de fer broma, aleshores la deixo relaxar, perquè ja és prou dur per ella i també va bé tenir un dia més lleuger”, explica la Marta.

La Melissa va quedar tercera en la seva categoria al Campionat d’Espanya d’Equitació per a Discapacitats Intel·lectuals que es va celebrar el passat mes d’abril a Oviedo. Competeix en doma clàssica, on hi ha diferents nivells d’habilitats esportives. Dintre d’un circuit marcat amb lletres, la Melissa ha d’executar diversos exercicis amb el cavall, com donar un cercle gran davant d’una lletra, un de petit davant d’una altra, parar i saludar, anar al trot i al galop... Hi ha varies proves (repeses) diferents, amb més i menys dificultat. L’any que ve el campionat d’Espanya es fa a Jerez i la Meli també hi anirà. A Catalunya no hi ha moltes oportunitats per competir, ja que no es fan gaires campionats per a nens discapacitats, i sovint cal anar lluny. Això suposa una despesa important, sobretot pel que fa al desplaçament del cavall, que s’ha de portar en un vehicle especial, i no tothom s’ho pot permetre. De moment, la Melissa intenta anar a tots els campionats que pot. L’objectiu, a llarg termini, és portar-la a les Olimpíades de Beijing el 2008. Li desitgem molta sort!

Maurice Eckard queda segon al campionat d'Espanya de ciclisme adaptat

El campió de ciclisme adaptat Maurice Eckard Tió, fill de Sant Pol i que viu a Castelló, va tornar a acumular títols aquest any. Maurice va quedar segon al campionat d'Espanya i va aconseguir dos diplomes olímpics de quart lloc, un en la prova de tres quilòmetres en pista i l'altre en la contrarellotge. Maurice, que ara té 21 anys, podrà sumar aquests triomfs al seu currículum de victòries: tercer classificat al Campionat d'Europa 2003, sotscampió del Món el 2002 i campió d'Europa el 2001.

L'At. C. Sant Pol presenta la nova temporada

El passat mes de setembre l'At. C. Sant Pol va fer la presentació oficial de tots equips del club per aquesta temporada, des dels petitons de 3 i 4 anys fins al primer equip. Durant la jornada es van presentar els entrenadors i components dels diferents equips que formen el planter de l'At. C. Sant Pol, que actualment té uns 200 jugadors de totes les categories.

Fotos: Ester Sauleda

Sant Pol ART

Galeria

Marcas a mida
Riera 6-7 SANT POL DE MAR
Tel. + Fax: 937 603 204
www.santpolart.com / e-mail: gypsy@retemail.es
Horari: Dimarts a dissabte: 11 a 14 i 17 a 20h.
Diumenges i festius: 11 a 14h.

Pintura, Escultura, Ceràmica
Fons d'art i exposicions periòdiques
Restauració d'obres d'art
Materials i eines per a belles arts
Complements i regals d'art.

Transports Saltó

C/ Maria Pi, 15
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. 667 426 150 / 667 426 151

C/ Ignasi Mas Morell, 3 - Tel. 93 760 30 58
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)

Moda i Complements
per a la Dona

Ferrocarril, 7
Sant Pol de Mar
Tel / Fax 93 760 11 47

FUSTERIA-EBENISTERIA
Josep M^a. Puigvert

C/ Bonavista n°29
(08395) Sant Pol de Mar

Tel. i Fax (93) 760 02 57
Mòbil 647 535 000

El Tot del Morer
Albert i Laura

Carretera Nacional, 2, Km. 664'7
Tel 93 760 11 05
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)

Tancat diumenge nit i Dilluns tot el dia

llibres

Títol: *Les veus del Pamano*

Autor: Jaume Cabré

Editorial: Proa

PVP: 24

Hi ha llibres que, pel sol fet de mirar la portada, ja ens criden l'atenció. Sobretot si estan exposats de "panxa enlaire" a les taules de novetats de les llibreries. Aquest n'és un, sens dubte. L'agafem, llegim la sinopsi de la part del darrera, ens fa el pes i el comprem. Només tenim un dubte: l'extensió del llibre (cap a set-centes pàgines) però ens el quedem i iniciem la lectura amb l'emoció que comporta endinsar-se en una nova aventura.

Les veus del Pamano ens atrapen de seguida. La història se situa a Torena, un poblet dels Pirineus de la Vall d'Àssua en dues èpoques diferents que es van interrelacionant al llarg de la història: l'època de la postguerra i l'època actual. Molts personatges surten en totes dues èpoques, en dos moments, doncs, de la seva vida: en la seva joventut i en la seva vellesa. Una joventut que representa l'esplendor i una vellesa que representa la decadència en tots els sentits. Tot el llibre és de fet una guerra de contrastos entre dos temps diferents -l'època de la postguerra i l'època actual-, personatges ambigus amb actituds contraposades... Immers tot, però, en un poblet que no canvia tant al llarg del temps i en què, de fet, trobem personatges aliens al pas d'aquests anys que no accepten els canvis i es refugien en èpoques franquistes de velles glòries.

Així, doncs, la història situada a la postguerra ens desvetlla uns fets històrics barrejats amb fets ficticis però que ens revelen amb molta claretat com era la resistència d'alguns pobles del pirineu al franquisme a través del maquis. En canvi, la història de la novel·la situada en l'època moderna, ens descobreix una trama d'intriga que mantindrà el lector atent fins al final.

Els diàlegs entre els personatges i els fets que es van succeir en tots dos temps narratius es van barrejant, sense, però, que el lector perdi en cap moment el fil de l'argument, cosa que atorga un estil narratiu molt particular dins del panorama de la nostra narrativa actual. Com a punt d'unió al llarg de la història hi ha el Pamano, les aigües del qual senten tot el que passa al poble al llarg del temps; sembla que, enmig de tants secrets amagats al llarg de tants anys, vulgui parlar i aclarir-ho tot per fer saber finalment la veritat de tot plegat.

Unes veus del Pamano que senten alguns habitants de Torena quan el silenci impera en aquestes terres...

Així, doncs, una història colpidora que ens ofereix una visió diferent de tota aquella època.

Marta Rocafort
El Faristol

llibreria
el Faristol

c/ Bruguera, 78
08370 Calella
Tel/Fax 93 766 52 08
el.faristol@retemail.es

noves tecnologies

Pol Maresma
PolNetwork.com

Hi ha alternatives

Massa sovint quan utilitzem el nostres ordinadors deixem que altres persones decideixin per nosaltres, en escriure una carta, en enviar un correu electrònic, en navegar per Internet... fins i tot en posar l'ordinador en marxa. Que de què estic parlant? En el món del software (en català, programari) com en el món real, hi ha empreses que es dediquen a vendre els seus productes. Fins aquí tot normal. Però, què passaria si en comprar un cotxe de la marca X ens obliguessin a posar-hi sempre benzina de la seva marca? Potser ens seria igual i aniríem sempre a les seves benzineres, però potser no en tenim cap a prop, o potser és molt més cara que les altres... i si algun dia decideixen no fabricar-ne més? Quedaria el nostre cotxe inutilitzat? Doncs bé, una cosa similar ens pot passar amb el software. Utilitzem el sistema operatiu que ve instal·lat en comprar un ordinador nou sense pensar-hi, demanem que ens hi instal·lin la darrera versió de tots els programes imaginables, i que segurament no farem servir mai... i molts cops, la majoria, són còpies que no hem pagat. Ens diem a nosaltres mateixos que no passa res, que no ens costa ni cinc tenir tot això i que si jo no els pago els diners que val aquest software no faig mal a aquestes grans empreses. Potser és cert en part, però també és cert que amb això estem creant un estàndard de facto, i amb això fem que els qui s'ho poden permetre, i les administracions, acabin fent grans despeses en programari. Un problema que es deriva d'aquesta situació és la dependència, acabem estant lligats de mans i peus a la voluntat d'aquestes empreses, si un dia decideixen deixar de donar suport al programari en que es basa el nostre sistema informàtic, ens veurem obligats a tornar-nos a gastar els diners en la nova solució que ens proposin. Però, i si simplement deixen de fabricar-lo o l'empresa desapareix? D'aquesta mena de programari en diem doncs software propietari, perquè tot i que haguem pagat una important suma de diners l'únic que estem adquirint és el dret d'utilitzar un programa que continua essent propietat de l'empresa que ens l'ha venut.

Hi ha alternatives? Hi ha alternatives

I davant d'aquesta situació què podem fer? Gràcies a l'aportació desinteressada de molts usuaris i a la facilitat de comunicació que els ha ofert Internet ha aparegut el concepte de programari lliure. Quan un desenvolupador

publica un programa, defineix les condicions d'ús a que s'ha de sotmetre l'usuari. Aquestes condicions, que formen la llicència del software, són les que ens diuen si el podem copiar, en quants ordinadors el podem instal·lar, si tenim dret a modificar-lo... Si en el cas del software propietari dèiem que el propietari ens "deixava" fer servir el seu programa, en el software lliure el seu creador ens deixa fer el que vulguem, el podem copiar per donar-lo a un amic, podem col·laborar per millorar-lo, o fins i tot el podem modificar. Si tenim coneixements de programació podem participar en el desenvolupament d'un programa, o si volem podem fer-ne una versió personalitzada. L'únic que hem de fer és que la nostra versió mantingui la llicència sota la qual es va fer l'original, així que hem de deixar que qui vulgui pugui copiar o modificar la nostra versió.

El negoci del software perilla?

De cap manera. Aquest entorn ens porta cap a un canvi de mentalitat, un nou model de negoci. Si fins ara pagàvem a empreses, normalment nord-americanes, per fer servir el seu programari, ara què passarà amb tota la gent que viu d'això? Les llicències GNU/GPL, les que utilitza el codi lliure, no prohibeixen que es pugui cobrar per la feina feta. Podem cobrar els serveis que li oferim a una empresa per instal·lar-li un sistema basat en software lliure, o per fer-li una versió personalitzada, o fins i tot li podem vendre un CD amb software lliure, sigui com sigui el que estem cobrant és sempre un servei, mai la "venda" d'aquell software. Aquesta mentalitat pot propiciar que arreu del món hi apareguin empreses especialitzades en serveis informàtics completament independents de les grans empreses americanes. L'ús de software lliure però no és només una qüestió econòmica. Imaginem-nos que tots els sistemes informàtics dels governs de tot el món utilitzen programes dels que no en sabem res. És a dir, només els seus creadors americans, i el seu govern, saben realment què està fent aquell programa per dins. Pensem en les muntanyes de dades que contenen, no us sembla perillós? El software lliure permet que tothom estudiï el seu codi i per tant tots hi podem trobar errades per tal que siguin solucionades el més aviat possible.

I jo què puc fer?

Aquesta és la pregunta que es fa un usuari normal quan li

“Així doncs, sense presses i sense capficar-vos, us animo a que aneu tastant aquest món. Proveu l'OpenOffice, el Mozilla, i més endavant si us atreviu el Linux. Us animo a que aposteu pel software lliure, jo ja ho he fet!”

Il·lustració: Violeta Puchades

expliquem això, si no sóc programador què puc fer per col·laborar? Doncs per exemple si tenim un bon nivell de català podem col·laborar en la traducció del software posant-nos en contacte amb la gent de <http://linux.softcatala.org>, on hi ha una llista de manuals i programes esperant a ser traduïts al català. Gràcies a això al món del software lliure és on podem trobar més eines en la nostra llengua. O més senzill encara, podem col·laborar utilitzant software lliure. Us posaré alguns exemples: OpenOffice (www.softcatala.org/projectes/openoffice) és compatible amb el Microsoft Office i el seu cost es zero, davant dels 400 que ens pot costar una llicència de l'Office. Mozilla (www.softcatala.org/projectes/mozilla) és un projecte que inclou navegador (alternativa a l'Internet Explorer), programa de correu (alternativa a l'Outlook) i moltes altres característiques que fan que sigui molt més potent que els seus adversaris. El GIMP (www.softcatala.org/projectes/gimp) és un programa gratuït de tractament d'imatges que mica en mica es va acostant a les funcionalitats del Photoshop, que val més de 1.000 €. MySpell (www.softcatala.org/projectes/myspell) és un corrector ortogràfic en català, basat en la filosofia de codi lliure, que funciona amb OpenOffice, Mozilla i d'altres programes. Amb ell mentre escrivim en català anem rebent suggeriments de correcció. Com podeu observar, tots aquests programes treballen en català, així que encara tenim un motiu més per utilitzar-los.

I per als més atrevits?

I si existís una alternativa al propi sistema operatiu? (que a nivell d'usuari sol ser alguna versió de Windows). Doncs existeix, i no una sinó moltes. El màxim exponent de la filosofia de codi lliure és el sistema operatiu GNU/Linux. Es tracta d'un conjunt de programes tots sota codi lliure, i que per tant podem copiar i utilitzar gratuïtament, que ens

permeten viure completament sense software propietari. Una avantatge del programari lliure és que han sorgit moltes versions d'aquest sistema, el que se n'anomenen distribucions. Cada una està enfocada a un tipus diferent d'usuari, i un cop més en tenim diverses que es troben parcialment traduïdes al Català. Evidentment tots els programes que he anomenat més amunt tenen les seves versions per a GNU/Linux i per tant podem treballar amb aquest sistema fent tot allò que necessitem, gratuïtament i en català. Per introduir-vos en aquest món us recomano Knoppix (www.softcatala.org/projectes/knoppix), una distribució que podeu utilitzar sense necessitat d'instal·lar-la al disc dur. Només necessitem tenir-la copiada en un CD, i posar-lo a l'ordinador abans d'arrencar. Per als més atrevits us recomano que us passeu per <http://linux.softcatala.org> i us recomanaran altres distribucions com ara Mandrake per veure tot el potencial de Linux.

Internet és un exemple clar de la validesa d'aquest model, la gran majoria de pàgines web treballen sobre ordinadors que funcionen exclusivament amb software lliure. Evidentment queda molta feina per fer, alguns camps de la informàtica amb aplicacions molt concretes potser mai podran ser resolts amb programari lliure, però per a tot aquell programari genèric que utilitzem habitualment no hi ha dubte que és la millor solució.

No és més lògic doncs comprar un cotxe sabent que podem posar benzina en qualsevol lloc? I si n'hi hagués de gratuïta? Pagaríem per rebre el mateix? Així doncs, sense presses i sense capficar-vos, us animo a que aneu tastant aquest món. Proveu l'OpenOffice, el Mozilla, i més endavant si us atreviu el Linux. Us animo a que aposteu pel software lliure, jo ja ho he fet!

CEIP Sant Pau

Escola Verda

Text: Ester Roig
Fotografies: Pitu Estol

L'escola de Sant Pau està tirant endavant un projecte impulsat per la Generalitat de Catalunya per tal de convertir-se en escola verda. A través d'aquest projecte, l'organisme ajuda als centres a redactar el seu Pla de cohesió ambiental, que es concreta en un programa d'actuacions al llarg de dos cursos. El distintiu d'escola verda és un reconeixement que dóna la Generalitat als centres pel seu treball voluntari.

En aquests moments, l'escola de Sant Pau ha elaborat ja un índex de possibles actuacions i mica en mica les va posant en marxa, com la redacció de l'agenda 21 del centre o la col·locació de papereres de cartró a les aules, papereres selectives als passadissos i contenidors específics per al material informàtic. L'escola també elabora compost per al jardí, amb la incorporació d'una màquina de compostatge on es llencen les restes orgàniques per convertir-les després en adob per a les plantes.

Altres actuacions que s'estan duent a terme són l'estalvi de paper, cartró i aigua, o el reciclatge de materials com tònors, tintes d'impressora, piles o residus especials de material escolar com per exemple la pintura. També s'estan fent diverses visites de caire local i ecològic a llocs com la reserva de vegetació autòctona a la platja, la riera, la depuradora...

Un altre dels punts interessants del programa és la gestió de passatges segurs, un pla que aborda la mobilitat des de l'àmbit escolar i que pretén afavorir l'ús de la bicicleta o el caminar i intenta evitar l'ús de vehicles particulars, creant un accés segur i agradable d'anada i tornada a l'escola.

El CEIP Sant Pau obtindrà el distintiu d'escola verda l'any vinent i l'ha d'anar renovant cada dos anys. El projecte pretén en última instància crear una consciència ecològica implicant, no només els nens, sinó també el professorat i els pares.

“Un altre dels punts del programa és la gestió de passatges segurs, un pla que aborda la mobilitat des de l'àmbit escolar i que pretén afavorir l'ús de la bicicleta o el caminar i intenta evitar l'ús de vehicles particulars”

Un hivern d'activitats!

Un reportatge de l' Ester Roig amb fotografies d'en Pito Estol

Amb l'arribada del fred ens tornem a posar en marxa, tornem a la feina, comencen els cursos, es redueixen les sortides... Però també és un bon moment per començar noves activitats, per aprendre allò que mai trobem el moment, millorar allò altre que sempre anem coixos o simplement passar l'estona. Per passar l'hivern a Sant Pol tenim un munt d'activitats culturals per triar, des d'activitats manuals o artístiques fins a aprendre informàtica o català. Aquí us presentem tot un ventall de possibilitats.

Cursos gratuïts de català a Ca l'Arturo

Des dels Serveis Socials de L'Ajuntament de Sant Pol s'ha tirat endavant una iniciativa per donar classes de català gratuïtes a càrrec de voluntaris. La idea va sortir perquè als Serveis Socials acudien sobretot moltes dones immigrants que no tenien cap noció ni de català ni de castellà, i això els dificultava molt la vida aquí i els impedia de trobar una feina. Aquesta primera idea es va ampliar per oferir diferents nivells tant a gent que no parla l'idioma com a d'altres que volen aprendre'l bé. Per poder oferir cursos gratuïts s'ha cercat la col·laboració de voluntaris. Aquests voluntaris no cal que tinguin cap mena de titulació, i si algú té ganes de donar un cop de mà pot fer-ho independentment del seu nivell, tant ensenyant a escriure com simplement ajudant a seguir una conversa. De moment hi ha més de 30 alumnes apuntats i s'ofereixen cursos d'alfabetització, iniciació a la conversa en català i castellà i escriptura en català per catalanoparlants; aquest últim està especialment adreçat a gent gran que parla el català però no va tenir l'oportunitat d'estudiar-lo. Els cursos es fan dilluns, dimarts i dijous en diferents horaris, i les classes es donen a Ca l'Arturo. Per apuntar-se com a alumne o com a voluntari per donar classes cal adreçar-se als Serveis Socials de l'Ajuntament. Els cursos s'aniran ampliant segons la demanda i els voluntaris que es tinguin. La intenció és que cada vegada se'n puguin oferir més i també que es pugui anar professionalitzant el servei per oferir cursos més avançats.

Taller de Pintura d'en Dídac Raurell

El Taller de Pintura que ofereix en Dídac Raurell a Ca l'Arturo es va iniciar la tardor del 93 per iniciativa de l'Àrea de Promoció Econòmica de l'Ajuntament. El taller està orientat cap al dibuix i la pintura, l'estudi dels colors... el tema és lliure però es treballa sempre amb motius figuratius i adaptant-se a les possibilitats de cadascú. El taller és obert a tothom que tingui ganes de pintar, sense que importi el seu nivell, i fins i tot es pot començar des de zero. La idea és passar una bona estona. Alguns dels alumnes d'en Dídac s'apunten per aprendre, però la majoria ho fa pel simple plaer de pintar. Es troben un parell de tardes a la setmana i diuen que és la manera de posar-s'hi, perquè per molt que t'agradi el dibuix a casa no es troba el moment. El taller té ara 13 persones apuntades, i en els més de 10 anys que porta ha tingut sempre una desena d'alumnes per etapa. Alguns d'ells porten ja molts anys al taller, i hi ha dues persones que hi acudeixen des del començament, una de les quals ve expressament de Barcelona. Per en Dídac és molt important que els alumnes connectin amb els companys, perquè s'ho han de passar bé, i creu que s'ha aconseguit crear un bon ambient. A més a més, cada any per Sant Pau els alumnes exposen les seves obres a l'Esplai. En Dídac

Raurell fa molts anys que es dedica a la pintura, ha treballat diferents tècniques i ha exposat arreu de Catalunya. Tot i que viu a Calella sempre ha tingut un lligam especial amb Sant Pol, on ha fet diverses exposicions, algunes sobre temes de Sant Pol i també va participar en el llibre que es va fer l'any 98 sobre l'obra de l'Avi Vila. Per això, quan li van proposar de muntar aquest taller a Sant Pol li va fer molta il·lusió, perquè és la manera de seguir vinculat al poble. El taller es fa els dimarts i divendres a la tarda a Ca l'Arturo, i per apuntar-se cal adreçar-se al Punt d'Informació o dirigir-se directament allà.

Curs d'informàtica per a adults

Per a tots aquells que volen aprendre informàtica ara hi ha la possibilitat de fer-ho a Sant Pol i començant des de zero. Aquesta tardor s'han reprès les classes d'informàtica per a adults que ofereix l'informàtic Manel Gavaldà i que estant tenint un gran èxit. Aquesta iniciativa va començar el passat mes de maig i actualment hi assisteixen unes 30 persones de totes les edats, des dels 23 fins a més de 70 anys. Les classes estan dividides en tres grups, segons els nivells, i ja n'hi ha un de 10 persones que porten des de maig i que fan el segon curs. Les

classes estan pensades per gent que no té cap noció d'informàtica, es comença per una aproximació a l'ordinador, per després passar al windows i al word. Més endavant, quan ja es té una bona base, es pot començar amb internet, aprendre a utilitzar els cercadors, i després saber com funciona el correu i com navegar amb seguretat. Les classes volen ser molt amenes, amb exemples pràctics, perquè la gent s'ho

passi bé mentre apren i es proporciona als alumnes informació i exercicis. Les classes es fan de dilluns a dijous a les tardes, i s'imparteixen a l'aula d'informàtica del CEIP Sant Pau, que cedeix els seus ordinadors. El proper curs començarà al gener i tothom que es vulgui apuntar es pot adreçar al Punt d'Informació. Les classes estan pensades perquè a mida que els alumnes vagin aprenent es pugui anar progressant també en els continguts, i així mica en mica s'aniran oferint classes de temes més avançats.

Taller de manualitats de la Silvana

Els tallers de manualitats que ofereix la Silvana van començar fa 8 anys, degut a l'interès que tenien moltes mares de la Llar d'Infants d'aprendre a fer treballs manuals per a nens. El taller va començar a les escoles del carrer Santa Clara però obert a tothom, i en tot aquest temps la Silvana ha ensenyat a fer decoració de Nadal, fanalets amb espelma, nines amb feltre, estrelles musicals i pilotes de roba, mòbils amb llana, decoració per Pasqua, costura creativa... La Silvana havia fet molts tallers des de joveneta a Alemanya, on hi ha molta tradició d'iniciatives similars, que les educadores ofereixen als pares d'alumnes. La Silvana va importar algunes de les tècniques que s'utilitzen allà i també materials que aquí no es troben. Potser el treball que més persones han fet en aquests tallers és el de l'estrella musical, un disseny inventat per la Silvana que segur que es troba en moltes cases de Sant Pol, encara que no n'hi ha cap d'igual. Un altre dels tallers que va tenir molt d'èxit va ser el de pintar seda, però es necessitava més espai i a les escoles era molt incòmode, aleshores es van traslladar a Ca l'Arturo. Actualment, com que l'edifici de Ca l'Arturo va estar en obres i ara ubica la llar, els tallers s'ofereixen a la Biblioteca. Durant l'any se'n fan tres o quatre, normalment amb unes 10 persones de totes les edats. En els últims tallers s'ha ensenyat la tècnica del patchwork, però encara queden moltes tècniques per aprendre, com la d'afeltrar, que es té pensat de fer més endavant a l'aire lliure. Tothom que es vulgui apuntar a aquests tallers ho pot fer a través del Punt d'Informació de l'Ajuntament. Normalment, cada un dura unes 6 sessions, que es fan els dimecres al vespre a la Biblioteca.

“La Silvana va importar algunes de les tècniques que s'utilitzen a Alemanya i també materials que aquí no es troben”

La música també és una altra bona opció per aprofitar el temps durant l'hivern, es pot aprendre a cantar, a tocar un instrument, o simplement passar-s'ho bé cantant en una coral.

Escola Municipal de Música

L'Escola Municipal de Música de Sant Pol de Mar va començar la seva activitat el curs 2000/2001, amb 25 alumnes i dues professores. En aquest moment és un servei plenament consolidat, amb 127 alumnes, 9 professors/es i una àmplia oferta formativa.

L'Escola ofereix classes de Sensibilització Musical (a partir de 3 anys), Llenguatge Musical (des dels 6 anys fins als alumnes adults), i un ventall d'instruments que es va ampliant cada curs (violí, piano, guitarra, flauta travessera, flauta de bec, guitarra elèctrica, violoncel, saxo o fagot).

La intenció és anar ampliant l'oferta d'instruments i anar entrant en diferents estils, com la música tradicional o la música moderna. A més s'edita una publicació periòdica on informem de les activitats de l'Escola, de concerts per als alumnes i les seves famílies, de llibres o discs que els poden interessar...

Si voleu tenir més informació o per apuntar-vos us podeu adreçar al Punt d'Informació, on també podeu quedar amb l'Anna Losantos, responsable de l'escola. A més a més, l'escola de música acaba d'estrenar nova web, amb notícies i novetats, recomanacions, horaris... i una adreça de contacte: escolademusica@santpol.org.

Coral La Nau (per a nens i nenes de 5 a 16 anys)

La Coral la Nau va néixer ara fa 15 anys sota la mà de la Margarida Barbal, la Beneta Vila i l'Oriol Romani. L'any 1990 van engegar un projecte musical on un grup de nens i nenes de diferents edats, es trobaven cada setmana per cantar i apropar-se d'aquesta manera a la música. Amb la seva tasca plena d'entusiasme i esforç van anar construint una coral sòlida i reconeguda arreu.

La coral al llarg dels anys ha anat creixent i s'han format tres grups de cantaires, els petits (de 5 a 7 anys), els mitjans (de 8 a 11) i els grans (de 12 a 16). L'any 1999 l'Anna Ginesta va entrar a formar part d'aquest equip dirigint el grup de petits. Ja fa 2 anys que la tasca de continuar endavant amb La Nau ens la van confiar a nosaltres, l'Anna Ginesta i a la Gemma Ruiz que en som les actuals directores, però sempre amb el suport incondicional de la Beneta Vila.

La coral ha dut a terme moltes activitats durant aquests 15 anys, tan pel poble com per altres indrets de Catalunya i d'Europa, fent concerts, espectacles, intercanvis... La Nau fa 13 anys que forma part d'una entitat anomenada SCIC (Secretariat de Corals Infants de Catalunya) que ajunta totes les corals de Catalunya, Illes Balears i València. El SCIC cada any organitza diferents tipus d'activitats per a cada grup de cantaires. El Juguem Cantant pels més petits, trobades tallers, intercanvis, caps de setmana en cases de colònies pels mitjans i pels més grans. Cada 5 anys cada grup fa una trobada general on s'apleguen totes les corals de Catalunya i canten junts al Palau St. Jordi normalment. Pel poble sempre organitzem o participem en activitats i concerts com el de Sta. Cecília, concert de Nadal, Marató de TV3, cantada a la fira de Sta. Llúcia, cantada als pessebres del poble, Caramelles, cicle de concerts d'estiu... Els diners que recollim amb diferents cantades els destinem a un apadrinament que vam fer a una nena colombiana l'any 2000.

La coral no és res més que trobar-nos un cop per setmana i passar-ho bé cantant. Que a través dels assajos, concerts, trobades, etc. els cantaires puguin tenir molts tipus d'experiències, tan musicals com personals, cosa que els enriquirà i els farà créixer com a persones. Esperem que continuï havent infants amb ganes de cantar i que la coral La Nau pugui continuar durant molts anys formant part de la cultura del poble.

Coral L'Espigó (a partir de 16 anys)

La Coral l'Espigó va néixer el 17 de maig de 2002, quan un grup de nois i noies, joves i adults, van decidir reunir-se per formar un grup de cant polifònic amb repertori variat. El cor, iniciat per una dotzena de persones sota la direcció d'Ignasi Miranda, té ara 18 cantaires i és obert a tothom a partir dels 16 anys d'edat, sempre amb esperit d'acollida a totes aquelles persones que, encara que sigui sense coneixements musicals, tinguin moltes ganes de cantar.

La tranquil·litat, l'amistat i les ganes de compartir la música des del cant són tres aspectes que han estat decisius perquè la iniciativa tiri endavant. El grup està estructurat en quatre cordes (sopranos, contralts, tenors i baixos) que canten bàsicament "a capella", és a dir sense el suport d'instruments que no siguin les veus. La coral l'Espigó assaja tots els divendres de 21.45 a 23.30 hores al carrer Abat Deàs, 47, de Sant Pol. Tot i que la iniciativa ha sorgit d'unes persones vinculades a la parròquia de Sant Jaume, el cor és plural

(amb persones de dins i fora del poble) per la varietat del seu repertori (cants populars, clàssics, religiosos...) i per la motivació essencialment musical i d'amistat. No hi ha cap límit al creixement en nombre de cantaires.

Fins ara, la Coral l'Espigó ha cantat dues vegades en l'Ofici Solemne del dia de Sant Jaume (patró de Sant Pol) i també per la festa de la Conversió de Sant Pau, així com en diferents concerts tant a la vila com fora.

D'altra banda, ha col·laborat amb la Marató de TV3 i ha participat en algunes trobades amb altres cors. Durant la temporada 2003-2004, el grup va cantar en un concert-trobada a la Parròquia de l'Esperit Sant de Barcelona (amb la coral Esperit Cantaire) i a Llinars del Vallès (amb la Coral Turó del Vent).

També ha contribuït, durant aquests dos anys i mig, a animar musicalment casaments, batejos i altres festes religioses o cíviques.

Cor Germanor

El Cor Germanor es va fundar l'any 1947 amb l'objectiu de mantenir la catalanitat, la tradició i el cant coral, i s'ha mantingut fins avui. És, per tant, l'entitat cultural més antiga i amb més tradició de la nostra vila.

El nom de Cor Germanor es deu a la voluntat d'estar obert a tothom, bandejant tota mena d'ideologies. Des de la seva fundació va ser dirigit pel mestre Salvador Vives, en "Vivetes", mort sobtadament el 1960. De llavors ençà, es va fer càrrec del Cor Germanor l'Eduard Estol. Amb el seu pacient esforç i tenacitat es manté la il·lusió i la fidelitat per continuar viva la catalanitat i la tradició del nostre poble.

El Cor Germanor forma part de "Cors Clavé". La Federació de Cors Clavé la formen més de 150 cors i corals. Per la cloenda del "II Congrés de Cultura Popular i Tradicional Catalana" de l'any 1996 la Federació va seleccionar tres Cors. Un d'aquests va ser el nostre.

El Cor Germanor el formen tot el ventall i capes socials del poble de Sant Pol: pescadors, estudiants, pintors, paletes, electricistes, funcionaris, jubilats, enginyers, mestres i professors.

Assagem un cop per setmana, des d'octubre fins a Pasqua. Fem algunes actuacions públiques: participació a les trobades de Corals, col·laboració a la Marató de TV3, les caramelles al dia de Pasqua, etc. I sempre que és requerit per l'Ajuntament per a algun acte notable. El nostre repertori està format per valsos, sardanes, havaneres, cants patriòtics, etc. dels grans mestres del nostre cançoner tradicional.

D'es d'aquí fem una crida a tot el jovent de Sant Pol que tingui una sensibilitat per a la música, el cant coral, i que estimi la terra perquè s'animi a formar part del Cor Germanor, ja que com a entitat capdavantera i la més vella, necessita jovent. Cal rejuvenir-lo i passar la torxa com a relleu per continuar la tasca que està fent. Si algú vol formar part d'aquesta entitat, col·laborar-hi o obtenir més informació, es pot adreçar a Eduard Estol (93 760 07 47) o Manel Ramon (93 760 09 80).

ÒPTICA CLARAMINT
www.opticacaramint.net

COMPRANT 4 CAIXES DE 30 LENTS DE CONTACTE DIÀRIES ET REGALEM UN DISCMAN (SISTEMA ANTI-SHOCK)

Promoció vàlida fins a esgotar existències.

ACUVUE
Johnson & Johnson

PAGA'N 3
EMPORTA-TE'N 4

gratis

Lents de contacte refusables quinzenals.

ULLERES DE SOL

graduades 60€

progressives 160€

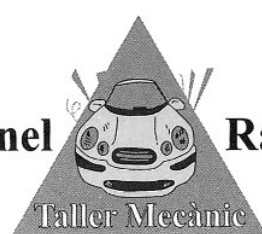
OFERTA VÀLIDA EN LENTS GRABACIONS UNICOLORES EN 4 TONS I GRABACIONS FINS A CIL. 2.00
TEL. +34 93 766 06 93

SSILOR

CALELLA
C/ Església, 210 - Tel. 93 766 06 93
C/ Església, 356 - Tel. 93 769 78 80

PINEDA DE MAR
Pl. Melies, 31 - Tel. 93 767 21 75

Manel Ramírez

Taller Mecànic

Verge de Montserrat, 30-34 B
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona) Tel./Fax 93 760 01 34

Alimenta't bé!

Ca la Teresa

Roger de Flor, 21 (Sant Pol de Mar)
Tel. 93 760 03 91
Costa i Fornaguera, 50 (Calella)
Tel. 93 766 16 59

Carnisseria - Xarcuteria

o'connor's center

Ara pots aprendre anglès a Sant Pol de Mar!

CURSOS D'HIVERN

Informació:
Tardes de dilluns
a divendres i
dissabtes matí

Ens trobaràs a:
Ferrocarril, 3
Sant Pol de Mar
Tel. 937 600 765

Ca l'Ingas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 17
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

ELECTRODOMÈSTICS PEIX

Venda i reparació
Antoni Peix i Manent
Passatge de Mar, 2 · Tel i Fax 93 760 08 11
08395 Sant Pol de Mar

La força del riure

Josep torrents Missé
Psicòleg

El riure és, probablement, una de les formes d'expressió més antiga de l'home i que de ben segur va aparèixer des del mateix origen del ser humà. De fet, el riure el podem considerar també com un antic sistema de comunicació prelingüística, que manifesta un determinat estat emocional.

Riure no sempre vol dir estar content, com tampoc plorar no equival a estar trist. Riure tant pot ser una reacció davant d'un acudit, d'una situació còmica, divertida, exagerada o, contràriament, es pot produir per timidesa, per menyspreu, sarcasme o pel fet d'estar nerviós.

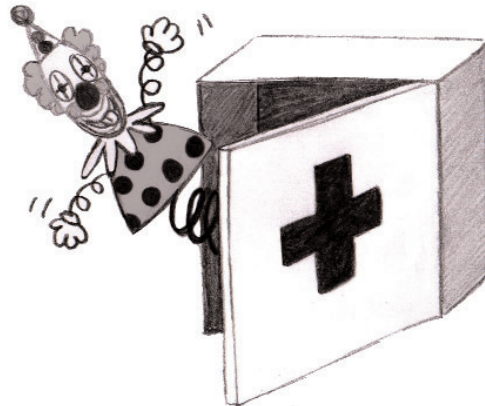
En l'actualitat s'està perdent la capacitat espontània de riure i de viure amb bon humor; ja que la vida quotidiana ens marca un entorn agressiu, competitiu, amb pressions i càrregues emocionals. Situació que si no s'enfoca adequadament pot provocar insatisfaccions, decepcions, estrès, angoixa, nerviosisme, esgotament, etc.

Així, un dels sistemes per alliberar-nos de totes aquestes tensions, i que és òptim per desinhibir-nos, descarregar, divertir-se, comunicar-se i aconseguir un estat de salut més saludable és la Teràpia del Riure. Mª Cruz García, gelotòloga (experta en l'estudi del riure) manifesta: "A riure se n'aprèn. Aquest entra pels cinc sentits i solament sabem admetre el que es produeix com a conseqüència d'un acudit, ironia, burla o el morbo. Però a més del riure mental, fruit d'un procés intel·lectual, hi ha l'emocional, molt saludable, que ens perdem per desconeixement i falta de pràctica".

Per arribar a gaudir dels seus beneficis, cal diferenciar entre riure's dels altres, que pot tenir un rera fons irònic, sarcàstic i despectiu; i riure amb els altres, que esdevé un tipus de riure més integrador, tolerant, unificador, curatiu, que proporciona salut i equilibri.

Els efectes de la teràpia del riure poden ser molt diversos. En primer lloc ajuda a relativitzar la malaltia, essent capaç d'alleujar-ne el dolor, atès l'excel·lent efecte que posseeix sobre el sistema immunològic. Podríem prendre a tall d'exemple la pel·lícula que porta per títol Patch Adams, en què un metge, interpretat per Robin Williams, visita els malalts d'un hospital infantil vestit de pallaso i omplint les habitacions de globus, amb la intenció de millorar la relació metge - pacient i d'evitar que els nens s'obsessionin pels seus mals. La història és real i la veritat és que, després d'un seguit de crítiques per part dels seus col·legues, en Patch Adams va aconseguir introduir el riure, l'alegria i el

bon humor dins dels hospitals, deixant ben clar el paper tan beneficiós de la risoteràpia en el tractament de nombroses malalties. Per altra banda, riure també pot prevenir el grip, l'estrès, la depressió; pot actuar com a analgèsic, evitant el mal humor i el desànim. Així està demostrat que cada vegada que riem el nostre cos genera endorfines, unes hormones directament relacionades amb la relaxació i el benestar, i també posa en funcionament molts músculs que activen tot el cos.

Il·lustració: Maria Lluveras

Diuen que "riu bé qui riu darrer, qui riu primer plora darrer". Doncs bé, els que han après aquest art de riure millor i a gust són els que segueixen aquesta teràpia natural. I que per practicar-la, cal començar per desbloquejar-se amb petits exercicis d'expressió corporal, per després passar a jugar i divertir-se, amb jocs enginyosos, creatius, alegres, que afavoreixen la comunicació, l'espontaneïtat, el canvi d'estat d'ànim i l'obertura emocional. A partir d'aquí les condicions són immillorables per connectar amb el riure emocional; que pot provocar entre els participants autèntics "atacs de riure".

En definitiva, l'objectiu de la teràpia del riure és prou clar: deixar-se anar, viure el riure i somriure a la vida.

“Està demostrat que cada vegada que riem el nostre cos genera endorfines, unes hormones relacionades amb la relaxació i el benestar”

Perruqueria per homes

Josep Maria

Carrer Nou, 54 - Sant Pol de Mar
Tel .670 22 44 51

OBRA NOVA I REFORMES

C. Conxita Badia, 6
08395 Sant Pol de Mar
93 760 12 85
E-mail: BRULTAN@terra.es

MANUEL SAULEDA i PARÉS
Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques

Carrer Nou, 29
Tel. 93 760 09 16
msauleda@comprarcasa.com
Fax 93 760 05 96
08395 SANT POL DE MAR

Gemma Colomer Munrabà

PODÒLOGA

Col. núm. 954

Tel. 93 760 34 40
c/ Roger de Flor, 13
08395 Sant Pol de Mar
(hores convingudes)

llibreria - papereria
premsa - regals
laminadures - internet
fotocòpies

Ferrocarril, 3 - Sant Pol de Mar
Tel/Fax 93 760 33 39 - lonallibreria@terra.es

Productes Naturals i Biològics

Herbes

Detètica i Herbolari
Alimentació natural
i de conreu biològic
Cosmètica natural
Massatges
Serveis i consultes
d'Estètica i Medicina Natural
Dietes personalitzades
Astrologia i tarot
Tai-chi i Chi-kung
Ioga - Dansa del Ventre
Cursos i Tallers

C/ Consolat de Mar, 53 - 08395 SANT POL DE MAR - Tel. 93 760 20 85
C/ Roig i Jaupi, 2 - 08397 PINEDA DE MAR - Tel. 93 762 37 50
Av. Hispanitat, 29 - POBLENOU - 08397 Pineda de Mar - Tel. 93 766 27 35

SERRALLERIA MIQUEL CARBÓ S.L.

CARRETERA N-II, 7
08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

TEL/FAX: 93 760 32 14

Mobil: 667 716 283

- industrial
- reportatge
- casaments

- books d' estudi
- retrat i moda
- book infantil

pitu-gol
estudi fotogràfic

fotografia

herois de la fragata numància 8 - 08395 sant pol de mar
tf estudi : 93 760 07 69 - mobil : 696362508
www.pituestolfotografia.com - pitograf@polnetwork.com

cuina

Cafeteria-Restaurant

Ca
la
Natí

Ctra. Sant Cebrià, 2 - 4
Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 33 18

Tagliatelle amb salsa de gambes

Ingredients (per a 4 persones):

- 1 paquet de tagliatelle a la tinta de sípia
- 1 ceba mitjana (de Figueres)
- 400 gr. de gambes pelades (només la cua)
- 3 pastanagues
- oli d'oliva
- sal, pebre blanc
- 1 got de vi blanc

Preparació:

Picar la ceba i la pastanaga ben prima (es pot fer amb la picadora). Escalfar l'oli en un cassó, quan és ben calent s'hi sofregeix la ceba i la pastanaga, tot junt. Quan agafa color s'hi incorporen les gambes i se sofregeixen una mica amb les verdures. Després s'hi tira el vi, i un polsim de sal i pebre. S'abaixa el foc i es deixa que faci "xup xup" fins que redueixi el vi. S'incorpora mig got d'aigua i es deixa el foc al mínim durant un quart d'hora.

Mentrestant es bull la pasta amb aigua, sal i un raig d'oli. Es deixa al dente. Després d'escórrer la pasta s'hi afegeix la salsa i es barreja bé tot. Se serveix amb un polsim de pebre blanc per sobre. Es pot acompanyar amb qualsevol cosa, la Natí decora el plat amb uns espàrrecs a la planxa i tomàquets *cherry*.

107.2 FM
www.radiolitoral.org
Tel.93 760 46 46

ràdio litoral

Nou programa: S.A. (Sense Audiència)

S.A. és un programa creat a partir de la fusió de Metalsibolia i Nits de Rock. La ràdio té aquestes coses. Tal com diem nosaltres el fet d'ajuntar els dos programes probablement amb menys audiència de Ràdio Litoral, dona com a resultat "S.A. (Sense Audiència)".

Els presentadors del programa seguim essent els mateixos, en Jordi Nistal i en Nin Sauleda del Metalsibolia i en Marcel Roig i en Xicu Pera de Nits de Rock. Tenim la incorporació de Pere Font als controls i en Xavier Roig de tant en tant farà alguna col·laboració, esperem; així com un col·laborador veterà, a qui de moment no anomenarem, que ens ha promès que ens portarà algun clàssic quan li vagi bé.

El programa, lògicament, mescla la música dels dos programes anteriors, el Rock, el Heavy, el Hardcore i algun altre estil amb o sense "canya". El tema principal és fer entre tots un programa de més qualitat i amb una varietat més àmplia; seguir amb les novetats discogràfiques importants i amb

l'habitual agenda de concerts; també hi haurà la, per què no dir-ho, "mítica" secció de Carn en Barra. Vols saber que és? doncs escolta'ns i esbrina-ho.

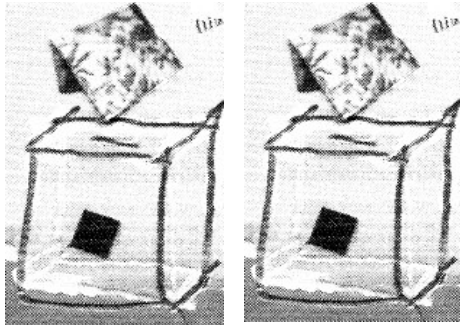
Una de les finalitats del programa és potenciar la música d'aquests estils, ja que el que generalment passa amb aquests tipus de música és el poc atractiu comercial que tenen per als mitjans de comunicació, i no es coneixen tant com aquests "triunfitos" i companyia que corren pel món amb molt poca, o a vegades nul·la, qualitat musical per part de l'artista; quan bona part de grups, per poc coneguts que siguin, porten bastants anys de sacrifici i treball per aconseguir una fita a la que molt pocs arriben.

Perquè les nits són per disfrutar-les!

política

Comitè Executiu Local de Convergència Sant Pol de Mar

CiU

convergència i unió

A principis d'estiu es va celebrar el Congrés Nacional de Convergència Democràtica de Catalunya. Amb ell començaven tots els processos de renovació de consells comarcals i locals.

El passat 30 de setembre es van celebrar les eleccions del comitè comarcal en què de les dues llistes que es presentaven va ser escollida la del Sr. Manuel Rodríguez, de la qual en forma part el nostre company i regidor de l'ajuntament en Raül Trabal.

Per tancar aquest procés, el passat 15 d'octubre es va celebrar a la sala polivalent de l'ajuntament l'assemblea extraordinària de la que ha de sorgir el comitè local pels propers quatre anys.

Va ser una sola candidatura que es va presentar que ha sortit de la voluntat de la unió de la majoria dels militants de Convergència i està encapçalada per Joan Xumetra.

Neix amb les noves propostes de l'últim congrés i amb la il·lusió del Comitè Executiu Comarcal.

El nou comitè local no es vol tancar tant sols en aquests membres que el formen, sinó que es vol obrir a més gent, tant a militants com també a simpatitzants on ens hi sentim identificats tots plegats.

Vol donar tota la confiança, suport i ajuda al nostre grup municipal així com també millorar les relacions amb els altres partits polítics i independents.

El nou comitè estarà format per diverses àrees de les quals una persona en serà el responsable i tindrà total autonomia per escollir els membres que la formin i llibertat per treballar.

No voldríem, però, passar per alt l'agraïment a l'antic comitè local, però sobretot al seu president, Jordi Xumetra, que amb el seu esforç ha sabut tirar endavant el partit, especialment en situacions difícils.

Estem aquí per treballar, sobretot per Sant Pol, pels interessos de tots els Santpolencs i estem oberts a tothom i a qualsevol proposta que ens vulgueu fer.

Unió Santpolenca (UNS)

Des que vam assumir la nostra responsabilitat de govern a l'Ajuntament de Sant Pol de Mar, compartida amb els representants de CiU i d'ERC, amb els quals hem establert els pactes polítics necessaris per fer possible justament aquesta acció de govern, hem estat conseqüents amb els nostres plantejaments polítics, encara que, com ja hem expressat en altres ocasions, un govern tripartit com el nostre, no permet la llibertat d'acció que tindríem si UNS hagués obtingut el nombre de vots suficients per governar en solitari amb la força que vosaltres, santpolenques i santpolencs, ens hauríeu atorgat, per ser encara més radicals en les nostres accions i no només en el nostres plantejaments teòrics, que en alguns casos s'han quedat només en això, en plantejaments teòrics, utòpics i irrealitzables.

Malgrat tot, defensem aquests plantejaments teòrics, algunes vegades ambiciosos, perquè pensem que a la llarga poden arribar a ser una realitat, conjuntament amb els nostres aliats polítics en una pràctica de poder municipal compartit, que malgrat la seva complexitat, ha de donar els seus fruits d'aquí a un temps, amb resultats positius que ens han de satisfer a tots, perquè tots estem involucrats en aquest projecte comú de millora de les condicions de vida del poble de Sant Pol de Mar, amb premisses contemporànies que parlen de creixement sostenible, segons models de progrés molt respectuosos amb les persones i amb l'entorn natural.

La nostra ambició seria, naturalment, comptar també amb la complicitat de les forces de l'oposició, perquè tots sabem fins a quin punt són necessàries per aconseguir aquests objectius bons per tothom en un joc polític que com

qualsevol joc necessita del "joc net" entre teòrics rivals per que les coses vagin com han d'anar. I hem de lamentar, una vegada més, que un personatge ubicat en el bàndol polític de l'oposició, no respongui al que s'espera d'aquesta oposició constructiva i es limiti a torpedinar projectes i a desacreditar persones amb un to irònic, en els plens de l'Ajuntament, que ell segurament ha confós amb una sala alternativa de teatre, on es realitza més com a actor que com a polític, aconseguint la resposta divertida d'un públic encisat per aquest to irònic que pot fer riure al començament però que a la llarga no només no fa cap gràcia, sinó que dificulta enormement qualsevol acció de govern que no respongui a les seves idees. Idees que tots coneixem i que de fet sempre es mantenen en aquest estat ideal, perquè mai no s'han traduït en projectes concrets que puguin ser estudiats com a alternatives a les nostres accions reals de govern. És un personatge que practica el fàcil i divertit joc de criticar-ho tot i a tothom, sempre que no sigui del seu grup polític, encara que mai no saps quan el pots tenir com a enemic. És un personatge que practica un joc polític barroer i de cop baix, propi del joc social que trobem habitualment en els programes televisius d'ètica dubtosa i de gran audiència que responen al nom genèric de "tele-porqueria".

UNS manifesta el seu rebuig al joc d'aquest personatge i us volem dir, que malgrat la desestabilització que persegueix, volem continuar progressant en la nostra aliança política, amb la complicitat de l'oposició constructiva, per assolir un programa polític i una filosofia de vida, que ja va manifestant-se de manera progressiva en la realitat actual del nostre poble.

sóm-hi!
grup independent - sant pol de mar

L'oposició que treballa

santpol_somhi@yahoo.es
http://es.geocities.com/santpol_somhi

Volem parlar, volem escoltar?

Per què ens preguntem això? Doncs, perquè de vegades sembla que la comunicació entre poques persones hagi arribat a límits d'incomprensió total.

Mana més el que dona el cop sobre la taula? Mana més el més irònic? Mana més el qui diu les paraules més gruixudes i malsonants? Nosaltres pensem que no, les divergències d'opinió sempre són bones i les discussions també, per tal de poder enriquir qualsevol tipus d'idea, però tot el que ja ve donat sense discussió possible, no fa pensar, sinó que pot arribar a desmembrar una col·lectivitat.

Bé, parlem i escoltem i segur que tots hi sortirem guanyant. Per exemple, s'està iterant des de fa ja molts mesos sobre la inexistència dels pressupostos. Però continuem pagant assessors, que per tal de fer una auditoria externa podran servir, però per la feina diària hi ha treballadors de l'Ajuntament que estan suficientment capacitats per fer la feina que ara es paga a tercers.

El problema no és anar contractant serveis de tercers que ens carreguen de despeses, sinó arribar a solucions ràpides i estudiades i pactades que evitarien la manca de diàleg, i les possibles picabaralles sense sentit davant dels vilatans, ja que ara es pot ser Regidor o Alcalde, però quan es torni a la vida no política, ens agradarà molt a tots que ens escoltin i treballin per nosaltres. El treball a la política, malgrat excepcions conegudes, no és etern, i si més no, no ho hauria d'ésser.

El tripartit català fa un any

Qui defensa millor Catalunya? Sortir als mitjans de comunicació de tant en tant fent-se el valent amb declaracions antiespanyoles crea consciència nacional catalana i dona imatge de liderat paternalista de portes endins però res més. A la llarga només amb aquesta confrontació desigual, intermitent i sense desenllaç s'arriba a la total submissió per acatament a una llei espanyola que no es pot canviar. Internament el desencís es va apoderant de més adeptes: no es veu la llum al final del túnel ja que s'està caient en un pou sense fons. Aquesta és la política nacionalista que ha portat CiU durant 23 anys.

Ara, aquest procedir ha quedat aparcat a l'oposició. L'enfrontament aquests ara el busquen amb l'actual govern de Catalunya. Aquest, amb poc temps ja ha demostrat que la defensa de Catalunya no és monopoli exclusiu d'unes sigles determinades: Veure el President fotografiar-se amb la selecció catalana d'hoquei i estelades li ha donat més

credibilitat que la que pugui obtenir el líder de l'oposició fent declaracions agosarades.

Denunciar l'espoli fiscal que s'ha agreujat durant el mandat CiU-PP, rebre la primera selecció catalana campiona del món, defensar la unitat de la llengua, treballar per crear un nou marc legal menys injust amb Catalunya, buscar solucions al problema del finançament i tots els temes que vagin apareixent demostraran que l'actual govern no només governa sinó que a més defensa millor Catalunya que l'anterior perquè és més plural, perquè parla el mateix llenguatge que el govern central i perquè està més compromès amb els més necessitats que són els qui acaben pagant els plats trencats. En paraules de Macià: "Així heu de voler Catalunya: políticament lliure, socialment justa, econòmicament pròspera i espiritualment gloriosa". (14 de Desembre del 1932, en el moment de ser escollit President de la Generalitat després de les primeres eleccions amb el nou Estatut de 1932).

Fotografia i Vídeo Digital

P. Sauleda

C/ Nou 34
08395 Sant Pol de Mar

***Revelem les fotos
de càmares digitals
amb més qualitat***

Confieu els vostres records solament a professionals

Carrer Nou, 51
(davant Estació Renfe)
Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 21 68

Garbi Pol
FINQUES